

ΚΛΕΙΩ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΕΝ ΛΕΙΨΙΑ,
ΕΤΟΣ Β'. 1886. ΤΟΜ. ΙΙ. ΑΡ. 25-48.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

ΚΕΙΜΕΝΑ.

Ἀγαθοεργία τῶν μοναστηρίων ἐν Ἰταλίᾳ 239.
 Ἄγγλοι (οἱ) πῶς συμπεριφέρονται ταξιδευόντες 238.
 Ἄγνωστον (εἶς). Ποίημα ὑπὸ Ἰωάννου Πολέμη 366.
 Ἄγυρτα (ἡ) καὶ ἡ Ἐπιστολή 310.
 Ἄγιος (ἐκλογικὸς) ἐν Ἀγγλίᾳ 158.
 Ἄδᾶμ (ἡ κυρία Ἰουλιέττα) 79.
 Ἀδηφάγος διάσημος 367.
 Ἀεροναυτική (ἀρχὴ καὶ ἀνάπτυξις τῆς), μετὰ ἐν-
 νέα εἰκόνων 159. 156.
 Ἀερόστατα (τὰ) καὶ ἡ στρατιωτικὴ τέχνη 286.
 Αἱματοσφαιρίων (ποσὸν) 111.
 Αἰῶνα (κατὰ τὸν εἰκοστὸν), ὑπὸ Μιχαῆλ Μητσάκη
 3. 22. 39.
 Ἀκαδημία (ἰδρυσις ἀνατολικῆς) ἐν Βερολίνῳ 31.
 Ἀλληλογραφία (μικρὰ) 16. 32. 48. 64. 80. 96. 112.
 128. 144. 160. 176. 192. 208. 224. 240. 256.
 272. 288. 304. 320. 332. 344. 356.
 Ἀναγνώστᾳς (πρὸς τοὺς) τῆς Κλεισῆς 368.
 Ἀναγνωστῆρια καὶ βιβλιοθήκη τοῦ λαοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ
 294.
 Ἀνακαταρῆς ῥωσικαὶ καὶ τοῦ Μασπερὸ 110.
 Ἀνέκδοτα II.
 Ἀνέκδοτα περὶ Ῥότσαλδ 343.
 Ἀνέκδοτα (τρία). 111.
 Ἀνέκδοτον περὶ Βίσμαρκ 367.
 Ἀξιωματικοὶ (οἱ) τοῦ ἰταλικοῦ ναυτικοῦ. 222.
 Ἀπαγχονισμοὶ (ἀληθεῖς) ἐν τοῖς ἀμερικανικοῖς δεσ-
 φησιν. 233.
 Ἀποικία (ἡ) ἐν Βερολίνῳ γαλλικῆ, μετὰ εἰκόνας. 106.
 Ἀποτελέσματα (τραγικὰ) εὐνοίας τῆς τύχης. 286.
 Ἀποφάσεις (ἰδιορρυθμίου κυβερνητικῆς). 174.
 Ἀσθένεια (αἱ) τῶν τέκνων μας, μετὰ ἔνδεκα εἰ-
 κόνων. 38. 56. 74.
 Ἀσθενειῶν (καὶ πάλιν περὶ) τῶν τέκνων μας. 259.
 Ἄστεια (δύο-τρία). 343.
 Ἀστέρας (ἀποδνήσκοντες). 321.
 Ἀστεροσκοπεῖον (τὸ μέγιστον). 331.
 Ἀστυνομία (ἡ) τῶν μεγαλοπόλεων. 161.
 Ἄτλας (ὁ γεωγραφικὸς) τοῦ Ἰ. Δ. Νεράντζη. 319.
 Ἀυστρίας (μέτρα) κατὰ τῶν ἡμερησίων. 206.
 Αὐτοκράτειρα (ἡ) τῶν γερμανῶν ἀμείψουσα φιλο-
 τιμὸς ὑπηρετρία. 302.
 Αὐτοκτονία (ποῦ συμβαίνουσι αἱ πλεῖστα). 318.
 Ἄφῃ (ἡ) τῶν τυφλῶν 357.
 Ἀφορμὴ (εὐπρόσφορος), μετὰ εἰκόνας, ὑπὸ Ὀρδο-
 γράφου. 17.
 Βαδυπλοῦτος (πόσους) τρέφει ἡ ὑψηλὸς 143.
 Βασιλικὴ (ἡ) ἐν Βερολίνῳ βιβλιοθήκη 331.
 Βασιλεὺς καθηγητῆς τῆς Φιλολογίας 355.
 Βερεσάνν (ὁ ῥώσος φιλόσοφος) 206.
 Βερολίον (τὸ) καὶ οἱ ἰπποσιδηρόδρομοι 367.
 Βιβλία (τὰ) ἐν Ἀγγλίᾳ 206.
 Βιβλιοθήκη 10. 30. 254. 319.
 Βιομηχανία καὶ Ἐμπόριον 207.
 Βίος (ἀνούσιος) 270.
 Βίος (ἡ) τῶν ἀρχαίων ἐν τοῖς ξενοδοχείοις 345.
 Βολταϊκὸς (ὁ) διαγωνισμὸς 239.
 Βοτάνης (νέον εἶδος) 239.
 Βουλευταὶ (οἱ γάλλοι) κατὰ ἐπαγγέλματα 190.
 Βροῦτος ὁ Παιδοκτόνος ἐπὶ Σπυριδωνοῦ Παγα-
 νέλη, μετὰ εἰκόνας 273.
 Βρυξέλλαις (σιδηρόδρομος ἐν) 190.
 Γάλακτος (περὶ τῆς χρήσεως τοῦ) 164.
 Γαλλίας (ἡ ναυτικὴ δυνάμις τῆς) 95.
 Γαστρονομία (ἀρχαία) 130.
 Γεννήσαι (ἐπὶ τῇ) τοῦ τέκνου μου. Στίχοι ὑπὸ
 Θ. Χ. Δ. 233.
 Γερμανικὰ (τὰ) Πανεπιστήμια 239.
 Γκαίτε (εἰκονίσματα τοῦ) 79.
 Γκουνὸ (ὁ) καὶ ὁ Πάπας 331.
 Γλωσσῶν (διάδοσις τῶν εὐρωπαϊκῶν) 110.
 Γραμματόσημα 16. 32. 48. 64. 80. 96. 111. 178.
 240. 255. 288.
 Γυλιωτίνης (ἱστορία τῆς), μετὰ εἰκόνας 43.
 Γυμνάσιον (τὸ πλουσιώτατον) τῆς ὑψηλῆς 343.
 Γυναικείας (περὶ) καλλονῆς 194. 212.
 Γυναικὲς (αἱ) τῆς Ἰαπωνίας, μετὰ δέκα εἰκόνας. 322.
 Διαμνόνον (τὸ). Ποίημα ὑπὸ Κλέωνος Παγκαβῆ 206.
 Δένδρον (γαλακτοφόρον) ἐν Ἀμερικῇ 303.
 Δημητριακῶν (περὶ τῆς βελτιώσεως τῶν) καρπῶν,
 μετὰ εἰκόνας 92.
 Διαγωνισμὸς περὶ θανατικῶν γλωσσῶν 271.
 Διαγωνισμὸς τοῦ βασιλέως τῶν Βέλγων 31.

Διαγωνισμὸς (βιομηχανικὸς) ἐν Παρισίοις 270.
 Διαζύγια (τὰ) ἐν Ἀμερικῇ 367.
 Διάλογος (εἷς) Φρειδερίκου τοῦ Μεγάλου 246.
 Διαφορὰ (πόση ἡ) μεταξύ τῶν κρανίων τῶν ἀγρο-
 τῶν καὶ τῶν ἀστῶν 303.
 Δίφης (πόσα εἶδη) ὑπάρχουσι 302.
 Δουμῆ (νέον δρᾶμα τοῦ) 32.
 Δραστηριότης (ῥωσικῆ) πρὸς νότον 111.
 Δρόμοι (νέοι) εἰς παναρχαίας πηγὰς φωτός, μετὰ
 τριῶν εἰκόνων 60.
 Δύναμις (ἡ) τῆς ἔξεως 271.
 Δυναστεία (γερμανικαὶ) ἐν Εὐρώπῃ 110.
 Δυστυχημένη (ἡ). Διήγημα ὑπὸ Ἰβάν Τουργένιεφ
 7. 26. 40. 54. 67. 87. 102. 118. 135. 154. 166.
 Εἶδος (νέον) φαγητοῦ ὑγιεινοτάτου 287.
 Εἰκόνας (πῶσαι) ἐκωλύθησαν ἐν τῇ Ἐκθέσει τοῦ
 Βερολίνου 286.
 Εἰκοσιπενταετηρίς (ἡ) τοῦ Γουλιέλμου Α', ὑπὸ
 Ἀριστείδου Ν. Ρούκη 1.
 Εἰκὼν (νέα) τοῦ Βανδύκ 79.
 Εἰκὼν τῆς (ἡ). Ποίημα ὑπὸ Κων. Φ. Σκόκου 219.
 Ἐίληθα (Γουσταύος), μετὰ εἰκόνας 193.
 Ἐκθέσις (πανηγυρικῆ) τῶν τεχνῶν ἐν Βερολίνῳ
 189. 199. 220.
 Ἐκκαθάρισις (ἡ) τῆς γερμανικῆς γλώσσης 190.
 Ἐλευθεροτυπία (ἡ) ἐν Εὐρώπῃ 15.
 Ἐλλάδος (τὸ) περὶ ἔργον τοῦ Ἐδ. Ἐγγελ 331.
 Ἐλλειμμα τοῦ γαλλικοῦ προϋπολογισμοῦ 159.
 Ἐλληγες (οἱ νέοι), ὑπὸ Ἐδουάρδου Ἐγγελ 126.
 Ἐμπόριον (τὸ) ἐξαγωγικῶν καὶ εἰσαγωγικῶν τῆς
 Ἀγγλίας 331.
 Ἐναερῶν (περὶ) ταχυδρομείων 287. 303. 319. 343.
 355.
 Ἐννοια (ἡ) τοῦ χρόνου παρὰ τοῖς ζῴοις 278.
 Ἐντόμιον (μικρὰ δυνάμις τῶν) 71.
 Ἐξέσις ἀγγλῶν διπλωματῶν 356.
 Ἐξόδα (τὰ) ταξιδίου τοῦ Ἰουλίου Γρεβύ 222.
 Ἐξόδα τῶν κατὰ καιρὸς γαλλ. κυβερνήσεων 318.
 Ἐορτὴ (τυπογραφικῆ) ἐν Φιλαδέλφειᾳ 110.
 Ἐπανοία (παρήγοροι) 79.
 Ἐπαίτις (ἡ). Διήγημα ἐκ τοῦ γερμανικοῦ 200.
 215. 231. 248. 263. 279. 295. 312. 326. 338.
 349. 359.
 Ἐπαύλις (αἱ) Λουδοβίκου τοῦ Β'. 268. 284. 300.
 Ἐπειρόδιον (πρωτότυπον) 62.
 Ἐπιρροή (ἡ) τοῦ πνεύματος ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας
 τοῦ αἵματος 271.
 Ἐπιστολή 223. 239. 271. 287. 303.
 Ἐπιστολὴ καὶ θέατρον 142.
 Ἐπιστομῆς (πρόδοσις τῆς νεωτέρας), μετὰ τεσσα-
 ρῶν εἰκόνων 187.
 Ἐπιστημονικὰ (ποικίλα) 71.
 Ἐπιστολαὶ ἐξ Ἑσπερίας, ὑπὸ Μακκαϊότητος Πε-
 ριέργου 14. 31. 47. 62. 79. 95. 110.
 Ἐργον (νέον) τοῦ Γεωργίου Ἐβερ 237.
 Ἐσπερία (γεωγραφικαὶ) ἐν Εὐρώπῃ 15.
 Ἐθγένεια (ἰσπανικῆ) 254.
 Ἐθνηγόνοτος (ἡ) τρόπος καταρτισμοῦ οἰναποθί-
 κος 270.
 Ἐφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις 60. 170. 236.
 Ἐφευρέτρια (ἡ) τῶν γραμματοσήμων 32.
 Ζῶα (τὰ) καὶ οἱ ἔχθροι των 302.
 Ἦθοποιός (ὁ μέγιστος) τοῦ αἵωνος, μετὰ εἰκόνας. 145.
 Ἠλικία (δένδρων καὶ φυτῶν) 71.
 Θουμάσιον (τὸ) δένδρον τῶν περιηγητῶν 318.
 Θέατρα (πῶσαι) ὑπάρχουσι ἐν ταῖς Ἠνωμ. Πολι-
 τείαις 191.
 Θέατρον (ἐθνικόν) ἐν Ῥώμῃ 343.
 Θέατρον Οὐγκῶ ἐν Παρισίοις 302.
 Θερμόμετρον (τὸ) ἐν τῇ οἰκογενείᾳ, μετὰ δύο εἰ-
 κόνων 97.
 Θῆρα ἐλληνικῶν γραμματοδελτιῶν, ὑπὸ Ἐδ. Ἐγγελ
 336. 347.
 Θνητοβότης (ἡ) ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσι 254.
 Θωρηκτὰ (ἐξ ἐλαστικοῦ κόμματος) 63.
 Ἰατρικὸν (τὸ) ἐπάγγελμα κατὰ τοὺς παρελθόντας
 αἰῶνας 190.
 Ἰατροὶ (γερμανικὰ) θέατρα καὶ 110.
 Ἰατροῦ (ἐπιστολῆ) πρὸς μητέρα 97.
 Ἰδιοκτῆται (ὀδοιπόροντα καὶ τρεῖς) μῆρας οἰκίας 174.
 Ἰδιώματα μεγάλων μουσουργῶν 330.
 Ἰστορία (γερμανικῆ) τῆς παγκοσμίου φιλολογίας 319.

Ἰσχνότερος (πῶς δύναται τις νὰ γίνῃ) 62.
 Ἰχθύς (πόσους) τρέφει ἕκαστος κάτοικος τοῦ Λον-
 δίνου 286.
 Κακοίθεια 183.
 Καλλιγραφία (μικροσκοπικῆ) 158.
 Καλλιέργεια (ἡ) τῶν ἱερῶν 358.
 Καλλιτεχνία καὶ ἐπιστομῆς 175.
 Καλλιτεχνία καὶ θέατρον 190.
 Καλογηρῶν (πλοῦτος ῥωμαϊκῶν) 111.
 Καρποὶ (δημητριακοὶ) τῆς Γερμανίας 355.
 Κατάλογος (ὁ) τῆς λονδονείου βιβλιοθήκης 254.
 Κάτοικοι (οἱ) τῆς Ῥωσσίας 254.
 Κλειδοκύμβαλα (ῥαπτικά) 237.
 Κλεισιὸς (περικαλύμματα καὶ δεδεμένοι τόμοι τῆς)
 112. 128. 144. 160.
 Κινητὸν (νέος) τῶν ῥαπτομηχανῶν, μετὰ εἰκόνας. 40.
 Κλίμα (τὸ) τῶν χωρῶν 287.
 Κοππὴ (νέον δρᾶμα τοῦ) 191.
 Κοραλλίων (ἀλιεῖα) ἐν Σικελίᾳ 318.
 Κράτος (περὶ τῆς χρήσεως τοῦ ὕμου) 234.
 Κροῦπ (ἐργοστάσιον) 31.
 Κροῦπ (νέα τοῦ) τηλεβόλα 174.
 Κύνας (ἀλευτικῆς) 182.
 Λαοὶ (πῶς τρώγουσι οἱ πεπολιτισμένοι) 292.
 Λαὸς ἀνευ ἀριθμητικῆς 206.
 Λαχέϊον (παγκόσμιον) τοῦ Ῥοσεφόρ 63.
 Λεονάρδος (ὁ) Βίντσι, μετὰ εἰκόνας 241.
 Λεῦκωμα (εἷς τὸ) ῥωσίδος Κυρίας, ὑπὸ Γεωργίου
 Ἀροσίνη 299.
 Ληστεία (ἡ) παρὰ τοῖς ζῴοις, μετὰ εἰκόνων 341.
 Λονδίνου (οἱ ἀμαρηνότατοι τοῦ) 174.
 Λούδ (πῶς ἐν τῷ ὄνομα) 364.
 Μαγνητισμὸς (περὶ ζῴων), μετὰ εἰκόνας 81.
 Μέγιστοι (οἱ) τοῦ κόσμου ποταμοὶ 254.
 Μέθοδος (νέα) θανατικῆ 174.
 Μελοδράμα (περίεργον) 191.
 Μετανάσται (οἱ) τῆς Γερμανίας 206.
 Μηχαναὶ (αἱ) ἐν τῇ μαγειρείᾳ, μετὰ εἰκόνας 191.
 Μηχανὴ (χειροκίνητος ὑφαντικῆ), μετὰ εἰκόνας 27.
 Μηχανὴ (καινοφανῆς) τυπογραφικῆ 331.
 Μισελληνισμὸς (ὁ) τοῦ γερμανικοῦ τύπου 14.
 Μισθοὶ (οἱ) τῶν ἡθοποιῶν τῆς ἀρχαίας Ῥώμης 190.
 Μορφομανίας (περὶ), ὑπὸ Ἀσκληπιάδου 218.
 Μουσεῖον (τὸ) τοῦ ἐμπορίου ἐν Βιέννῃ 207.
 Νεαρωτάτη καλλιτεχνία 191.
 Νευρολογία 32.
 Νευρικῶν (περὶ) τοῦ στομάχου παθήσεων 334.
 Νέων (στατάλη καὶ χρῆσις τῶν) 132.
 Νίτρον (πῶς προεξέρχεται τὸ) 362.
 Νομοσχέδιον (φαιολογικόν) κατὰ τῶν ἀνυπάρχων
 318.
 Ξανθαὶ καὶ μελαγχροναὶ 47.
 Ξένη (εἷς). Ποίημα ὑπὸ Ἰωάννου Πολέμη 327.
 Οἰκονομία (τί λέγεται καὶ τί εἶνε οἰκιακῆ), ὑπὸ
 Ξενοφῶντος Δ. Ζύγουρα 65.
 Ὀλίγα περὶ τῶν τελευταίων συμῶν, μετὰ εἰκό-
 νος 304.
 Ὀμματουαλίον (περὶ τῆς χρήσεως τῶν), μετὰ δώ-
 δεκα σχημάτων 115.
 Ὀπισθοδρομῆσις τῆς γαλλικῆς βιομηχανίας 207.
 Ὀργανα (βαρύντια μουσικῆ) 206.
 Ὀφθαλμολογικὸν (ἐν) φαινόμενον 239.
 Πάλη(μια) μεταξύ θύρακος καὶ τηλεβόλου, μετὰ
 δύο εἰκόνων 204.
 Παραγγέλματα (βιωτικὰ) 251. 267. 315. 340. 352. 363.
 Παράθυρα (πᾶς πρέπει νὰ κλείωνται τὰ), μετὰ
 εἰκόνας 64.
 Παστέρ (Λουδοβίκος), μετὰ εἰκόνας 129.
 Πάχος (τὸ) τοῦ ἀνθρώπινου δέρματος 237.
 Πέμπτη (ἡ μεγάλη). Ποίημα ὑπὸ Κλέωνος Παγ-
 καβῆ 72.
 Πανεπιστήμια (τὰ) τοῦ Βελγίου 318.
 Πίθηκος (ὁ φυσιολογικὸς) τοῦ Μούγκ, μετὰ εἰκό-
 νος 77.
 Πίλων (ὀλίγα περὶ βιενναίων) 320.
 Πινακοθήκη 13. 28. 46. 59. 78. 94. 107. 127.
 142. 159. 175. 189. 205. 221. 237. 253. 269.
 285. 301. 317. 330. 342. 353. 366.
 Πλάστγγος (νέον εἶδος), μετὰ εἰκόνας. 96.
 Πλεκτομηχανῆς (ἡ) ἐφευρέσις τῆς 47.
 Πληθὺς γερμανῶν συγγραφέων 367.

Πλοίων (τὸ νεώτατον ὑποβρυχίων), μετὰ εἰκόνας 24.
 Πλοῦτος εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν 355.
 Ποιήτης (κακί) τῶν λογιῶν τοῦ ἀγγλικοῦ στρα-
 τοῦ 163.
 Ποικίλα 127. 143. 158. 174. 190. 206. 222. 238.
 254. 270. 286. 302. 318. 331. 343. 354. 367.
 Πολυγλωσσολογισαῖον (τὸ ἐν Λειψίᾳ), τοῦ Ἰ. Δ.
 Νεράντη 207.
 Πομπήϊας (ἐκ), μετὰ δύο εἰκόνας 171.
 Προσπάθειαι (εκπαιδευτικαί) ἐν Τορκίᾳ 223.
 Πρότασις γερμανικοῦ φύλλου πρὸς διαμελισμὸν
 τῆς Ἑλλάδος 62.
 Προτάσεις (γραμμικαί) ὑπὸ Ἰ. Ἰ. Σκυλίση 328.
 Πρῶτα (τὰ) ὑποδήματα Ἀλφόνσου τοῦ Γ'. 238.
 Πρῶτον (τὸ) τηλέφωνον, μετὰ εἰκόνας 252.
 Πρῶτος (τίς) παρηγάγε τον καμπανίτην 286.
 Πύργος (ὁ) τῆς Πείνης, μετὰ εἰκόνας 225.
 Πυρτίδος (τελειότης) 207.
 Πῶς ἀποδύσασον οἱ Πάπαι 289.

Ῥάγκε (Λεοπόλδος), μετὰ εἰκόνας 113.
 Ῥακοςυλλέκται (οἱ) τῶν Παρισίων 151.
 Ῥαπομηχανῆς (καθίσμα), μετὰ εἰκόνας 12.
 Ρέγκαι (αἱ) τῆς Ὀλλανδίας 174.
 Ροδέλιον (τὸ) τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμανίας 316.
 Ρέστολιδ (πόσον κοστίζει ἐν πρόγευμα παρὰ
 τῆ) 95.

Σὴν σήμερα. Ποίημα ὑπὸ Ἰωάννου Πολέμη 285.
 Σαρκοφῆγος (ἡ) Λουδοβίκου τοῦ Β'. 302.
 Σένο (τὸ) Λεπίωμα τῶν ἀδελφῶν, μετὰ εἰκόνας 96.
 Σιδηροδρομικαί (αἱ) γραμμαὶ τῶν κρατῶν τῆς
 ὑψηλοῦ 202.
 Σιδηροδρομοὶ (οἱ) τῆς Κίνας 159.
 Σκελετοὶ (πῶς και ποῦ κατασκευάζονται) 223.
 Σταθμῶς (ὁ) τοῦ Ἀγγλίου ἐν Βερολίῳ, μετὰ δύο
 εἰκόνας 188.
 Στατιστικαί πληροφορίες περὶ τῶν αὐστριακῶν
 σιδηροδρόμων 302.
 Στατιστικὴ ἀνδρογύνων ἐν Παρισίοις 238.
 Στέφανος (ὁ διευδύτης τῶν γερμανικῶν ταχυδρο-
 μείων), μετὰ εἰκόνας 64.
 Σηρόδεσμοὶ (ἐκ χαρτοῦ) 190.
 Σῆνα (τὰ) τοῦ Σορρέντου 254.
 Συμβολικῶν (περὶ) πτηνῶν 243. 257.
 Συρμικαὶ παρατηρήσεις 255.
 Συρμικὴ (ἡ) κατάστασις 207. 223.
 Συρμοὶ (οἱ) τελευταῖοι χεμιστροί), μετὰ δύο εἰκό-
 νων 48.
 Σώμα (ἐκ πόσον ἀπῶν στοιχείων συνίσταται τὸ
 ἀνθρώπινον) 272.
 Σώμα (τὸ) τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης 158.
 Σώματα (τὰ οὐράνια) και ἡ γῆ 157.

Τάγμα Ἰουδαίων πολεμιστῶν 14.
 Ταχυδρομείον (τὸ ἐν Λειψίᾳ) τῶν ἐφημερίδων και
 τῶν δεμάτων, μετὰ τριῶν εἰκόνας 123.
 Ταχύτης ἐνεργείας τῶν νεύρων μας 318.
 Τηλεγραφεῖα (αἱ) εὐρωπαϊκαὶ γλωσσῶν και τὰ γερ-
 μανικῶν 174.
 Τηλεγραφείον (τὸ) πρῶτον τοῦ Βερολίνου. 286.
 Τραγοῦδά. Ποίημα ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνη 299.
 Τριγῶν (ποικιλία τῆς ἀναπτύξεως τῶν) 223.
 Τριγῶν (περὶ χρωμάτος και ποιοῦ τῶν) 206.
 Τσάρος (πῶς ἐρίζει ὁ) πρὸς τον βράστην του 143.

Υγίεια (δημοσίη) ἐν Ἰταλίᾳ 15.
 Ὑποκτισμοῦ (περὶ), ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Ῥ. Ῥαγκαβῆ,
 μετὰ τριῶν εἰκόνας 13. 36.
 Ὑψος (τὸ) τῶν γυναικῶν πλῆων 270.
 Φάουστ (ἡ παράστασις τοῦ) ἐν Λονδίῳ 79.
 Φιάλη (ἡ ἀνεξάντλητος), μετὰ τριῶν εἰκόνας 272.
 Φιλοκαλία (ἡ) μητρική) κατ' οἶκον 80.
 Φίλων (πολιτικῶν και συρμικῶν) 31.
 Φόρος (δημοσιὸς) τῶν μεγαλοπόλεων 15.
 Φραγκίσκα (da Rimini), ὑπὸ Σπυριδωνος Παγα-
 νῆλ, μετὰ εἰκόνας 305.
 Φρασεολογία (μυθιστορικὴ) 270.
 Φυσιολογία τοῦ γέλωτος 223.
 Φυτὰ (τὰ) και ὁ μαγνητισμὸς, κατὰ τον Carl du
 Prel 210.
 Φυτῶν (τὸ) τῆς ἐνομοφρόδου κόνεως, μετὰ εἰκό-
 νων 72.
 Φωτισμὸς (ἡλεκτρικὸς) τῆς Ῥώμης 111.
 Φωτὸς (ἡ καταμετρήσις τοῦ), μετὰ τριῶν εἰκό-
 νων 45.

Χαρτοπαγίου (ποῦ κατανετῆ ἡ μανία τοῦ) 62.
 Χαρτοπακτεῖν (τὸ), δετ ζήματα και ὄνειδος, ὑπὸ
 Ἰ. Ἰωαννιδίου Σκυλίση 49.
 Χίλιοστος (ὁ) Ἀλφόνσος 354.
 Χολέρας (πορεία και τρόπος μεταδόσεως τῆς) 62.
 Χορευτῶν (Σύλλογος και ἀμοιβή) ἐν Παρισίοις 47.
 Χρῆματα (πῶσα) ἔχασεν ἡ Ἀγγλία ἀπὸ τοῦ 1793—
 1815 236.
 Χρυσῶς (πῶθεν ἤσπασεν τοῦ) 95.

Ψευδοϊατροὶ (οἱ) και φιλοσοφία 195.
 Ψυχὴ (ἡ) τῶν ἀγρίων 146.
 Ὑψιποδία ἀλεκτρούνων και χηνῶν 71.
 Ὑρολογοποιῆς (τὸ νεώτατον δείγμα τῆς) 286.
 Ὑρολογοποιὸς (πολλόγλωττος) 190.
 Ὑστατρικαὶ παρατηρήσεις τοῦ Βαττ 239.

ΕΙΚΟΝΕΣ.

Ἄγγελικαί (αἱ) κεφαλαὶ τοῦ Ῥαφαῆ. 12.
 Ἄγων τοῦ Ἀρχαγγέλιου Μιχαὴλ και τοῦ Διαβόλου
 παρὰ τὸ πτώμα τοῦ Μωυσέως. Εἰκὼν Β.
 Plösch's. 85.
 Ἀδελφαί (αἱ). Ἐλαιογραφία Ἀδούστου φόν Κά-
 ουμπιχ. 329.
 Αἶθουσα (ἡ) τῶν κατόπτρων ἐν Ἰταλίσλῳ. 281.
 Αἰμαῖα (διώροφος). 286.
 Ἀνάκτορον (τὸ) ἐκ Πάγου). 29.
 Άνα (ἡ). Εἰκὼν Ἰωσήφ Zenisek. 225.
 Ἄνοιξις (ἡ) Ἐλαιογραφία Μπὸδεναζουε. 68—69.
 Ἀουδὸς (ὁ μικρὸς). Εἰκὼν Ἐδ. Βλοῦμε. 305.
 Ἀποθήκη πετρελαίου ἐν Βαου. 61.
 Ἀποκαθλίωσις (ἡ) τοῦ Χριστοῦ. Εἰκὼν τοῦ da
 Volterra. 72.
 Ἄτταλος (ὁ) θῶν τῆ Ἀθηνῶν. 201.

Βασιλεὺς μας (ὁ). 1.
 Βροῦτος (ὁ) καταδικῶν τους υἱοῦς του εἰς θά-
 νατον. Εἰκὼν ὑπὸ Gey. 277.

Γκοῦδεν (Δρ. Βερνάρδος). 161.
 Γυλλοσίτης (ὁ) ἐπιδεικνὼν τὸ μηχανήμα του. 44.
 Δακτύλιος (ὁ). Εἰκὼν Καρόλου Mart. 37.
 Δαλματίς. Εἰκὼν Ν. Σέγκε. 185.
 Δέβριεντ (Λουδοβίκος). 145.
 Δέφεργμερ (Φραγκίσκος). 209.
 Δοσιμη (ἡ) πρῶτη). Εἰκὼν τοῦ del Torre. 177.
 Δυνατὶ (ἡ) πρόσφασις τοῦ ἐν Χέρνμπερτ Παλατιοῦ
 μετὰ τοῦ Πίδακος τῆς Τύχης. 268.

Εἰκόνας (γραμμικοποσήμων). 16. 32. 48. 64. 80.
 96. 111. 176. 240. 256. 288.
 Εἰκόνας (συρμικαί). 15. 31. 48. 63. 95. 208. 224.
 304.
 Ἐίχταλ (Γουσταῦσος), ἐκ παρισινῆς φωτογραφίας.
 193.
 Ἐλινοπούλια (ἡ). 33.
 Ἐργαστάσια (τὰ) παρὰ τον Βόλιαν) τῶν ἀδελφῶν
 Νόβελ. 60.
 Εὐδαιμονία (μητρική). 316.

Θεὰ (ἡ) τοῦ πολέμου παρὰ Γερμανοῦ. 93.
 Θέρος (τὸ). Εἰκὼν ὑπὸ Ν. Σέγκε. 169.
 Θῦμα (ἐν) τοῦ Μόντε Κάρλο. 57.

Ἰαπωνιδίον (ὁμάτ εἰκόνας). 323. 324. 325.
 Ἰκτίδων (δύο εἰκόνας). 341.
 Ἰκτιθ θηρεύουσα περιστερᾶς. 351.
 Ἰνσελσλῶς (ἡ ἐν) πολυτελὴς κλίνη Λουδοβίκου
 τοῦ Β'. 293.

Καλλονὴ (αἰγυπτικὴ). 257.
 Καλλονὴ (γυναικία). Εἰκὼν Ῥ. Beyschlag. 337.
 Καλλονὴ (δουμαία). Εἰκὼν Φραγκίσκου φόν Λέμ-
 βιχ. 361.
 Κάουμπιχ (Φίτε Ἀγούστου φόν). 333.
 Κολύβρια (νοτιοαμερικανικά). 249.
 Κολυμβητικὴ (ἡ) ἐν Βενετίᾳ. Εἰκὼν Γ. Κράυ.
 196—197.
 Κόρη ἐκ Βενετίας. 273.
 Κόρη (ἐρημος). Εἰκὼν Γ. Ἀμπεργ. 101.
 Κορτσι (προκομιμένο). Εἰκὼν Echter. 289.

Κουρεὺς (ὁ) τοῦ χωριοῦ (κὰ Ν. Γόζη). 137.
 Κυβεία (ὑπαφρός). Εἰκὼν Μουρίλλου. 25.
 Κύματα θαλάσσης και καρδίας κύματα, κατὰ τὴν
 εὐλαογραφίαν ὑπὸ Γ. Κράυ. 153.
 Κυνοβόλιον. 52.
 Κωχ (Ῥοβέρτος). 49.

Λαφόριον (διανομὴ και βρώσις τῶν). Εἰκὼν Μου-
 ρῆλου. 21.
 Λήρ (ὁ βασιλεὺς) ἀποκηρύττων τὴν Κορθηλίαν.
 Εἰκὼν ὑπὸ Χαίκελ. 261.
 Λουδοβίκος Β', βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας. 165.

Μαριμόνον (τὸ) κολυμβητήριον Λουδοβίκου τοῦ
 Β'. 297.
 Ματαιότης. Εἰκὼν τῆς πρηνηπίσεως Βικτωρίας. 13.
 Μηχανὴ (πλύνουσα τὰ πιάτα). 196.
 Μόντε Κάρλο (ἀποψις τοῦ). 58.
 Μουσικὸς (ὁ μέλλων). 357.

Ναὸς (ὁ) τῆς Περγάμου. 181.
 Νεκρικός (ὁ) θάλαμος τοῦ Γκαίτε. 364.
 Νινί (τὸ). Εἰκὼν ὑπὸ Pigheim. 65.

Ὀνειρον (τὸ) μετὰ τὸν πρῶτον χορδῶν). 348.
 Οὐλόγλιος (ὁ) ἀποδύσασων τῆς πένης. 229.

Παλάτιον (τὸ) ἐν Χέρνμπερτ) Λουδοβίκου τοῦ Β'. 265.
 Παραμυθία (τὸ) ἀλληγορικὴ προσωποποίησις τῆς ἰδέας
 τοῦ μῦθου, ὑπὸ Μπὸδεναζουε. 4—5.
 Παστέρ (Λουδοβίκος). 129.
 Περνάλι (ῆς). Εἰκὼν ὑπὸ Γ. Κράυ. 28.
 Πετρελαίου (πηγῆ) ἐν Βαου. 61.
 Πηγῆ (φλεγόμενὴ) ἀερίων ἐν Πενσυλβανία. 300.
 Πηγήν (παρὰ τὴν). Εἰκὼν ὑπὸ E. Munier. 233.
 Πίθηκος (ὁ φυσιολογικός). 77.
 Πίλδου (Κάρολος). 241.
 Πλούτωνος (ἐν τῷ βασιλείῳ τοῦ). 221.
 Πολυτελής (ἡ) αἶθουσα τῶν κατόπτρων ἐν Αἰνδερ-
 γοφ. 313.
 Πομπήϊας (ἐκ). Εἰκόνας δύο ἐν σελ. 172 και 173.
 Πρωτὰ (ὁμιχλώδης). Εἰκὼν ὑπὸ Schleich. 121.
 Πτηνὰ (μεταβατικὰ). 217.

Ῥαγκαβῆς (Ἀλέξανδρος Ῥ.). 17.
 Ῥάγκε (Λεοπόλδος). 113.
 Ῥαφαῆ (ὁ μικρὸς). 81.
 Ῥωμαία προσφερόουσα γαμηλίαν θυσίαν. Εἰκὼν
 ὑπὸ Φ. Schneider. 9.

Σαῖψηρ (ὁ) ἐναγόμενος ἐπὶ λαυροθέρῳ. 149.
 Σιδηροδρόμος (ἐναῖρος). 236.
 Σοφία (ἡ). Εἰκὼν Ἐρμῆν Κόουμπιχ. 321.
 Σπουδαστήριον (τὸ) τοῦ Γκαίτε. 365.
 Στ! στ! ἡ ἀκούσιμος τὸ τηλεγράφημα! Εἰκὼν
 ὑπὸ Ἐρ. Μάξ. 8.
 Σταθμὸς (ὁ) τοῦ Ἀγγλίου ἐν Βερολίῳ. 108. 109.
 Στέφανος ἐν βλαστήσει. Εἰκὼν Ἐλένης Stro-
 meyer. 105.
 Στοιχειωμένο (τὸ) νησί. Εἰκὼν Παύλου Τούμαν
 κατὰ τὸ τραγῳδί τοῦ Χάινε. 89.
 Σύμπλεγμα (θρησκευτικόν). 234.
 Συνάντησις (ἀπαισία). Εἰκὼν C. Reichert. 76.
 Συρμοὶ (ἀνδροκοί). 16.

Τάφος μετὰ θαρηκτῶν τηλεβόλων. 232.
 Ταχυδρομείον (τὸ ἐν Λειψίᾳ) τῶν ἐφημερίδων και
 τῶν δεμάτων. 124. 125.
 Τελευταῖαι (αἱ) στιγμαὶ τοῦ Λεονάρδου Βιγκίου.
 Εἰκὼν Ἰουλίου Σράδερ. 245.
 Τηλεβόλον Ἀρμυρακι τῶν 100 τόννων. 204.
 Τηλεβόλον (κατάφρακτον) τοῦ Γκορζέων. 252.
 Τηλέφωνον (τὸ) πρῶτον). 253.
 Τορπιλλοβόλον (ὑποβρυχίων) τοῦ Couhet. 24.
 Τυρολίς. Εἰκὼν Φραγκίσκου Δέφεργμερ. 213.

Υπάφρωσις (ὁ) περὶ ἀγῶν). Εἰκὼν ὑπὸ Freckay. 133.
 Φαρισαίος (ὁ) και ὁ Τελονής. Εἰκὼν Μαυρικίου
 Röbbcke. 41.
 Φραγκίσκα da Rimini. Εἰκὼν ὑπὸ Χόφμαν-
 Τσάιτε. 309.

Χελώνη (ὁδρόβιος) θηρεύουσα. 316.
 Χορευτρία (ἰσπανική). Εἰκὼν ὑπὸ Ν. Σέγκε. 116.
 Χορὸς (ἱερωδῶν). 220.
 Χωρικὴ (γερμανική). Εἰκὼν ὑπὸ Γ. Αἰχ. 345.

Τόμος Β'.
 ΑΡΙΘΜ. 25.
 Συνοδηγὸς, ἀρχομένη ἀπὸ 1. Ἰανουαρίου και 1. Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους, ἐξέμησος μόνου
 και προπληρώσει: Πανταχοῦ φράγκ. χρ. 10 ἢ μέτρ. 8.
 ΕΤΟΣ Β'.
 τῆ 1/13. Ἰανουαρίου 1886.

Η ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ Α΄.

Ἡ Γερμανία πᾶσα ἤγε τὴν πρώτην τοῦ ἀρτιγενοῦς Ἰα-
 νουαρίου Κυριακῆν ἑορτὴν μεγίστης σημασίας. Μετὰ τὴν ἀνατο-
 λὴν τοῦ νεοῦ ἔτους
 συμπληροῦντο εἴ-
 κοσι και πέντε ἔτη
 ἀπὸ τῆς ἡμέρας,
 καθ' ἣν ἀνήλ-
 θεν ἐπὶ τὸν θρό-
 νον τῆς Πρωσσίας
 ὁ νῦν διαφνοστερῆς
 τῆς Γερμανίας αὐ-
 τοκράτωρ. Κυρίως
 εἶπεῖν ἡ ἡμέρα,
 καθ' ἣν νομίμως
 περιήλθεν εἰς τοῦ-
 τον τὸ πρωσικόν
 στέμμα, εἰνείῃ 2. Ἰα-
 νουαρίου 1861. —
 Φρειδερίκος Γου-
 λιέλμος Δ΄, ὁ πνευ-
 ματώδης ἐκείνος
 και πλήρης φυσι-
 κῶν χαρισμάτων
 καλλιτέχνης βασι-
 λεύς, ἐξέπνευσε
 περὶ δείλην τῆς
 πρώτης Ἰανουαρί-
 ου, δετὰ τὴν
 ἐπιούσαν ἐναποτε-
 θέντα τὸν νεκρὸν
 αὐτοῦ ἐπὶ τῆς νε-
 κρικῆς κλίνης παρὰ
 τὴν βασιλικὴν
 ἀλουργίδα και τὸ
 στέμμα προσήλθε
 ἡ ἀσπασθῆ ὁ τότε
 μὲν ἀντιβασιλεὺς
 Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΑΣ.
 ΚΑΙΩ. ΤΟΜΟΣ Β΄.

πρίγκηψ Γουλιέλμος, ἀλλ' ἀπο τῆς νυκτός ἐκείνης Γουλιέλ-
 μος Α΄. βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας, ἡ φυλάσσουσα τὸν νεκρὸν
 τοῦ ἄνευ τέκνων
 τελευτήσαντος βα-
 σιλέως τιμητικῆ
 φρουρὰ ἔκλινε πρὸς
 τὴν γῆν τὴν ση-
 μαίαν ἐνώπιον τοῦ
 ἐν προφανῶς βα-
 θυτάτη συγκινή-
 σει διερχομένου νο-
 μοῦ διαδόχου.
 Παρὰ τὸ φέρετρον
 τοῦ νεκροῦ βασι-
 λείως ἐχαιρέτιζεν
 ὁ στρατὸς τὸν νέον
 βασιλέα του. Ἦν
 δὲ ὁ χαιρετισμὸς
 ἐκεῖνος αἱ πρῶται
 βασιλικαὶ τιμαί, ἄς
 ἀπήλυσεν ὁ ἤδη
 λευκόθριξ ἐπὶ τὸν
 θρόνον καλούμε-
 νος πρίγκηψ. Ἀλλὰ
 τὴν ἡμέραν ταύ-
 την, ἀναμνησ-
 κουσαν αὐτῷ τὸ
 θλιβερόν τέλος
 ἀδελφοῦ πολυφι-
 λήτου, διάγει ἀνε-
 καθεν ὁ γερασὸς
 μονάρχης ἐν αὐ-
 στηρᾷ ἀπομονώ-
 σει, οὐδὲ συγκατέ-
 νευσε νὰ παραβῆ
 τὴν εὐλαβῆ του
 ἕξιν ταύτην χάριν
 1

της εικοσιπενταετηρίδος της βασιλείας αυτού. Απέφυγε λοιπόν πάσαν δημοσίαν εκδήλωσιν των αισθημάτων των υπηκόων του, ολίγες εν τούτοις ούδαμώς εκωλύθησαν όπως χαρμωδώς πανηγυρίσωσιν άπανταχού της Γερμανίας την εύτυχη ήμέραν, ήτις έχαρισεν αυτοίς τοιούτον ήγεμόνα, δια φωταφιών και δοξολογιών και πανηγυρικών λόγων και συμποσίων και εορτασμών ζυθοποσιών. Άλλως τε ο γηραιός ανάξ από μακρού χρόνου είχε πεπεισμένος περί της προς αυτόν λατρείας του λαού του, επανειλημμένως δέ ήδη έλαβε τρανώτατα δείγματα ταύτης και κατά την ογδοηκοστήν επέτειον των γενεθλίων του, και κατά την εορτήν της έβδομηκονταετηρίδος από της εισόδου του εις τον στρατόν, και κατά την εξηκοστήν επέτειον του προβιβασιμού του εις στρατηγόν, και κατά την πεντηκονταετηρίδα των γάμων του. Διά και αί επίσημοι τελεταί της γ'. Ιανουαρίου περιωρίσθησαν μόνον εν τη αύλή του Βερολίνου και περιβλήθησαν όλως ιδιαίτερον λαμπρότητα ένεκα της προθυμίας, ήν επεδείξαντο πάντες σχεδόν της Ευρώπης οι ήγεμόνες, όπως δι' αυτογράφων επιστολών υποβάλλωσι τά συγχαρητήριά των και δι' εκτάκτων άπεσταλμένων περιστοιχίσωσι τον πανίσχυρον μονάρχην, όπως εν εκείνη τη ήμέρα συνεπλήρου είκοσι και πέντε έτη βασιλείας πλήρους αήλης.

Τό εκ του βίου του σχεδόν έννενηκονταετούς αυτοκράτορος τελευταίον τέταρτον αιώνας, ούχι μόνον έξ ολοκλήρου επισιμάζει τα προγενέστερα έτη της ζωής του, αλλά και άποτελεϊ περίοδον βαρυσήμαντον εν τη παγκοσμίω ιστορία. Ότε ο Γουλιέλμος Α'. έστέρθη βασιλεύς της Πρωσίας ήν έδη πέντε και εξηκονταετής σχεδόν, ως δ' αυτός ο ίδιος εν τώ κατά τας ήμέρας ταύτας προς τον λαόν του δια του Βίσαρκ άπευθυνθέντι εύχαριστηρίω γράφει, „δεν ωφείλε καν να έλπίζη, ότι πρώριστο αυτό βασιλεία μακράς διαρκείας“. Έθεωρείτο τότε ως φιλελεύθερος και δύναται τις ειπείν, ότι παρέμεινε τοιούτος μέχρις εσχάτων. Άλλ' ύπερ πάν ήτο μέγας πατριώτης και όταν οι φιλελεύθεροι ώπισθοχώρησαν πρό της έντελέσεως του μεγάλου πατριωτικού προγράμματος της ενεργού πολιτικής, δεν έδίστασε να ζητήσει τους ίκανούς άνδρας εις τας τάξεις των συντηρητικών. Άν άρχη δ' ήγεμών επιδείξας άναμφισβήτητα χαρίσματα περί την εκλογήν των καταλλήλων προσώπων εν τη κυβερνήσει, ούτος βεβαίως είχε ο Γουλιέλμος Α'. Ούχι μόνον ή πρόσκλησις του Βίσαρκ εις την προεδρείαν της Κυβερνήσεως και δη προς άντικατάστασιν του όντως φιλελευθέρου πρίγκηπος Άντωνίου Χοχενζόλλερν, του δια στενής προς τον βασιλικόν οίκον συνδεδεμένου συγγενείας και παραϊτηθέντος παντός επί της ήγεμονείας του δικαιώματος ύπερ του βασιλευόντος συγγενούς του, αλλά και ο διορισμός του Ρών, ως ύπουργού των στρατιωτικών, του Μόλτκε, ως άρχηγού του γενικού επιτελείου και του Μαντώφελ, ως διευθυντού του στρατιωτικού του γραφείου, οφείλονται εις τήν προσωπικήν του προς αυτούς εκτίμησιν, άποδειχθεϊσαν άργότερον αληθής μεγαλοφυϊαν περί το διακρίνειν τους μεγάλους άνδρας, πριν ή ή ιστορία άνακηρύξη αυτούς τοιούτους. Οι επί τήν διεύθυνσιν των κοινών κληθέντες τότε άνδρες επρόκειτο ν' άκονίσωσι τό ξίφος της Πρωσίας προς επέτειον του μεγάλου έργου της γερμανικής ένότητος. Και όταν τό πάν ήν έτοιμον, ο εις τά όμματα του κόσμου γέρων πλέον μονάρχης ώδήγησε τους στρατούς του νικηφόρος εις τά πεδία των μαχών της έντος εξαετίας! Σήμερον καλέται υπό τινων μόνον εκ των συγχρόνων του Γουλιέλμος ο νικηφόρος (der Siegreiche), αλλά θά έλθη καιρός, καθ' όν και ή ιστορία

αυτή δεν θά τώ άρνηθής την επωνυμίαν ταύτην, διότι αληθώς τώ άνήκει.

Ηλικία έργα επετείλεσε κατά τό εικοσιπενταετές τουτό διάστημα της βασιλείας του! Απέσπασεν από της Δανίας τό Σλέσβιγ-Όλσταίν, ήσφάλισε τώ οίκο του την ήγεμονείαν των γερμανικών κρατών κατά του τότε άντιζήλου οίκου των Άψβούργων, ήξηση την Πρωσίαν δια του Άννοβέρου, του Έσσην-Νασσάου, των παρα τον Άλβιν δουκάτων και της Φραγκφούρτης, έταπεινώσε την έπληρμένη όφρυν της Γαλλίας και ήλευθέρωσε την Ευρώπην των άγρυπτιών του Ναπολέοντος Γ'. Εν τώ πυρί δέ των μαχών έσφυρηλάτησε τους δεσμούς της γερμανικής ένότητος, άναστήσας εκ των διεσπαρμένων εκείνων τμημάτων του έθνους την γερμανικήν Αυτοκρατορίαν, ούχι την άπραγματοποίητον εκείνην του μεσαίωνα, αλλά την κραταιάν της σήμερον όμοσπονδίαν, εις τους μητρικούς κόλπους της οποίας επανήγαγε και τας πρό αίωνων άποσπασθείσας θυγατέρας Άλσατίαν και Λοδριγγίαν. Δια του προς την Γαλλίαν πολέμου εξεδίκησεν ύβριν προγονικήν και εξεπλήρωσε την ύψηλόφρονα έντολήν της τόσον μεγαλοφυούς όσον και ώραίας μητρός του Λουίζης „να έλευθερώση τον λαόν από της ασχύνης“.

Σήμερον ο άστήρ της βασιλείας του Γουλιέλμου Α'. έφθασεν εις τό ύπατον της λάμψεως του σημείον. Άρα τή εν πλήρει φωτι αυτού άνατολή έδυσαν δύο των πριν λαμπροτέρων άστέρων του ευρωπαϊκού στερεώματος, ή αυτοκρατορία εν Γαλλία και ή κοσμική έξουσία του Πάπα εν Ρώμη. Και ως πώς μέγας πλανήτης παρακολουθείται υπο δορυφόρων, παρηκολούθησε και την εν Βερσαλλίας άνακήρυξιν της γερμανικής ένότητος υπό το αυτοκρατορικόν σκίπρον του Γουλιέλμου ή επί του Καπιτωλίου συμπλήρωσιν της ένώσεως της Ιταλίας υπό τον Βίκτωρα Έμμαουήλ.

Άπό πεντακαιδεκα ετών τό Βερολίνον κατέστη τό κέντρον της Ευρώπης και τό ιερόν, εν ω φυλάσσεται τό καλλίδιον της ειρήνης. Τα νήματα της παγκοσμίου πολιτικής συγκεντρώνται εις την παρα τον Σπρέαν πρωτεύουσιν, όπου χάριν της ειρήνης αποφασίζονται και αυτών των εκβάσεων του πολέμου αί τύχαι. Αί άρχαϊά άντιζήλια των γερμανικών κρατών πρό πολλού έλησιμονήθησαν. Και ή μεν πριγκήπισσα του δια πολέμου προσαρτηθέντος Σλέσβιγ-Όλσταίν είχε σύζυγος του πρωτοτόκου υίου του διαδόχου της Πρωσίας, ή δε αδελφή τούτου, έγγονή του Γουλιέλμου, συνεζεύθη τώ διαδόχω του Σάξεν-Μάϊνινγκεν, όπερ ύπήρξεν ή έστιά του κατά της Πρωσίας μίσους, και ή θυγατήρ του δουκός του Νασσάου ένυμφεύθη άλλον εκ θυγατρών έγγονων του προσαρτήσαντος εις τό ίδιον έαυτού βασιλείον τό προγονικόν έδαφος. Άφ' έτέρου επί μεν του θρόνου της Βρουνσβίτης, του μόνου γερμανικού κράτους, όπερ μέχρι τέλους έδείχθη σκληροτράχηλον περί την άναγνώρισιν της ήγεμονείας της Πρωσίας μεταξύ των γερμανικών κρατών, κείνεται νυν ο άνεψιός του βασιλέως της Πρωσίας, πρίγκηψ Άλβέρτος, ο δέ δουξ της Κομβερλάνδης έλησιμονήθη μετά των διακαρτυριών του, εν ω τό Άννοβέρον άποτελεϊ πρωσιικήν επαρχίαν και ή Αυστρια φαίνεται σήμερον ν' ειλικρινεστέρα της Γερμανίας σύμμαχος. Τέλος αί εν τη αύλή πρόσφατοι επί τώ ίωβιλαίω τελεσθεϊσαι έορταί περιφανές παρέσχον δείγμα της λήθης των πάλοι άντιζήλιων. Διότι όλως άπροσδοκήτως και άνευ ούδεμιάς προηγουμένης άναγγελίας απήλθεν εις Βερολίνον δι' εκτάκτου άμαξοστοιχίας, όπως αυτοπροσώπως συγχαρή τώ όμοσπόνδιω αυτοκράτορι, ο βασιλεύς της Σαξωνίας, ού σύμβουλος και ύπουργός διε-

τέλεσεν ο περίφημος δια τό κατά της Πρωσίας μίσός του Βούστ, όπως, άφ' ου μετά τό πέρας του αυστροπρωσικού πόλεμου είδε πηγυμένην τήν βορειογερμανικήν όμοσπονδίαν, κατέφυγεν εις Αυστρια, όπου έγινεν ύπουργός και ύπήρξεν ο κατά τας παραμονας του γαλλογερμανικού πολέμου συμβουλευσας τώ νέω κυρίω του τήν δια των ενεργειών του Βίσαρκ ναγαγήσασιν αυστρογαλλικήν συμμαχίαν.

Ίδού εις ολίγας άδράς γραμμάς ο άπολογισμός της εικοσιπενταετούς βασιλείας του Γουλιέλμου Α'. Τα μεν πρώτα δέκα αυτης έτη ύπήρξαν θυελλώδη και έπληρώθησαν από κρότους πυροβόλων και αίμωγάς τραυματιών, έβάρφησαν με τό αίμα γενναίων τέκνων της πατρίδος και έστεφανώθησαν δια κλάδων δάφνης χλωράς. Τα δε δεκαπέντε τελευταία, ύπήρξαν έτη μεγαλείου, κατά τά όποια διαρκώς εν άσμα έπλήρου την ευρωπαϊκήν άτμόσφαιραν, ο ύμνος της ειρήνης. Κατά τά τελευταία αυτα έτη ο γηραιός μονάρχης κατέστησε την Γερμανίαν σημαίνουσαν ναυτικήν δύναμιν και επρόκεισεν αυτήν δι' άποικιών. Πери δελήν δέ του βίου του επόθησε να επιστήνη το μέγα αυτού έργον ούχι μόνον δια της οικονομικής της χώρας άναμορφώσεως, αλλά και δια της από ταύτης άπορροούσης κοινωνικής ευημερίας. Και ως άνεδείχθη μέγας μεταρρυθμιστής εν τη

στρατιωτική της χώρας άναδιοργανώσει, επεζήτησε ν' αναδειχθής και μέγας κοινωνιστής εν τη οικονομική αυτης άναπλασει. Κατά τά τελευταία έτη δια σειράς διαγγεγμάτων προς τας βουλάς εξεδήλωσε τον πόθον να ίδη πριν καταβή εις τον τάφον, νομοθετικώς τουλάχιστον, εξησφαλισμένας τας τύχας των εργατικών και άπόρων τάξεων του βασιλείου του. Και ή ιδέα εκείνη μεγαλοφυϊών μεν, άλλ' άνευ πρακτικού νοός οικονομολόγων, ν' εξεμεταλλεύθησαν παράφοροι δημαγωγοί και ήτις έγιννησε τήν τρομεράν διεθνή και έσάλευσε τους θρόνους παντοδυνάμων ήγεμόνων, έγγίξει νυν να πραγματοποιηθής υπό του ενδόξου άπογόνου της υπερηφάνου δυναστείας των Χοχενζόλλερν. Η δε ιστορία παρα τας στρατιωτικάς μεγαουργίας θά μνημονούση και των οικονομικών σχεδιών του ήγεμόνος τούτου, επί των ήμερών του όποιου έλαβεν ύπαρξιν ο νεότευκτος πολιτικόν κοινωνισμός (Staatssocialismus).

Άτομικώς ο Γουλιέλμος Α'. δύναται να καυχόται, ότι ούδεις μονάρχης πρό αυτού κατέκτησε την άγάπην του λαού του εις τοιούτον βαθμόν. Σήμερον είχε άναμφισβήτητως ο δημοφιλέστερος εν Ευρώπη ήγεμών, χωρίς ούδέποτε να επιζητήσει τουτο επιτηδεύον βεβιασμένην δημοτικότητα.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Ν. ΡΟΥΚΗΣ.

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΑΙΩΝΑ.

Δεν αναλαμβάνω πάσαν της διηγήσεως την ευθύνην, άλλ' ή αξιοπιστία του ως αυτηκού παραστήσαντός μοι τό πράγμα φίλου βεβαίως δεν δύναται να τειθής υπό άμφισβήτησιν.

Σκηνη ήν ο ύπό τους Στύλους χώρος, ή όρα έσπερινή και ήρωε τέσσαρες ή πέντε αξιωματικοί του ήμετέρου στρατού, — και όχι εκ των κατωτέρων. Συμμορφούμενοι προς την αιωνίαν συνήθειαν, ήτις καθ' έσπεραν ώθει, δίποδα πρόβατα του Πανούργου, ακολουθούντας άλλήλους χωρίς να ήξούρου δια τί, τους κατοικούντας εν Αθήναις κατά τους θερινούς μήνας, επί προφάσει διασκεδάσεως, προς τά Όλύμπια και τον Ίλισσόν, οι άγαθοί στρατιώται είχαν εξέλθει και αυτοί της πόλεως και παρεκάθηντο περί στρογγύλην τράπεζαν ενός των εκεί που πεπηγμένων καφφενείων, άναπνόντες την από της φαληρικής ακτής επφερομένην δρόσον, τους από του κυβίου του καφέ των αναδιδομένους άτμούς και τας αναθυμιάσεις των έγγυς λιμναζόντων παντός είδους υδάτων. Πρός συμπλήρωσιν της ευδαμονίας δεν υπελείπετο επομένως φυσικώ τώ λόγω ή να δώση τις των συντρόφων και την άφορμήν πολιτικής συζητήσεως, ήτις έννοείται ότι δεν εβράδυνεν άκριβώς μετ' ολίγον να εκραγή βοώσα και ζωηροτάτη.

Άλλά πράγμα άσύνηδες και παράδοξον! ή διάρκειά της δεν ύπήρξεν ούτε βση ή του σιγάρου, όπερ διαδοχικώς έκαστος εξ αυτών άνήψεν ή μάλλον ορθότερον διήρκει μεν και επετείνετο εις φωνασίαν και θόρουσον, άλλ' ύφισταμένη περιέρχον μεταμόρφωσιν ήλλασε και σκοπόν και χαρακτήρα. Πρός την Πολιτικήν ήρξατο, εμφανίζομένη αιφνιδίως, να διαπληκτισθής ή Έπιστήμη, και την περί των τελευταίων άποφάσεων της Κυβερνήσεως ή των προσφάτων συνεδριάσεων της Βουλής φιλονικίαν άποτόμως διέκοπεν άλλόκοτος γεωγραφική έρις. Όμολογούμενος δε τό άντικειμενον του γένου άλλαλαγαμού δεν ήτο άνάξιον είτε να ύποχωρήση πρό αυτού

ή άρχική όμιλία είτε να προκαλέση τας κραυγας και τους διαπληκτισμούς, ών έγινενο παραίτιον.

Φαίνεται ότι εν τη όρμη της ρητορείας του εις εκ των έντιμων στρατιωτικών έκρινε καλόν να όμιλήση και γενικώτερον περί Έλλάδος και των προς τά λοιπά κράτη της ύδρογειού σφαιρας σχέσεων της, ών έλεγε πολυς θα παρέλθη χρόνος ν' άποκατασταθής όμοία, μικρόν αυτή και άπομεμακρυσμένον ασιατικόν έθνάριον. Τών παρακαθημένων τις ήθέλησε να διορθώση τον συνάδελφόν του ύποδεικνύων αυτώ, ότι καθ' όσον ένεδυμείτο, ή Έλλάς υπάγεται μάλλον εις την Αφρικην' άλλ' ο πρώτος επέμεινε, βαθμηδόν δε άνεμίχθησαν εις την συνδιάλεξιν και οι λοιποί, τοποθετούντες την χώραν, ής κάτοικοι και φρουροί ετάχθησαν, έκαστος εις οϊανδήποτε κατά βούλησιν των διαφόρων γνωστών ήπειρων, εις δε μόνος ευρέθη άπομείνας ο μη λαβών την σκληρότητα να μη την άποσπάση εκεινης, εις ήν πράγματι άνήκει.

Άπό της άνωτέρας συντόμου ιστορίας έλλείπουσιν οι, δι' ών συνώδευε την ιδικήν του έκθεσιν των γενομένων ο άνακοινώσας μοι αυτήν φίλος, αληθείς ώρογμοί στρατιωτικής άγανακτήσεως κατά της τοιαύτης άμαθείας αξιωματικών του ελληνικού στρατού, άγνωστών που κείται ή πατρίς των. Η άγνοια της γεωγραφίας και ή άτελεστάτη αυτών παιδευσις ήτο άναμφισβότως ο κυριώταρος λόγος της συζητήσεως, εις ήν περιπλέχθησαν οι άπλοϊκοί άνδρες. Άλλ' ήζιζεν ίσως να συγχαρηθής εξ ολοκλήρου αυτοίς τό μικρόν τουτο κρίμα χάριν της μεγάλης έθνολογικής και ιστορικής αληθείας, ήν έστω και άκουσίως ύποστήριζον.

Πάσαι όμολογούμενες αί γεωγραφίαι όλων των τόπων και όλων των γλωσσών, από της κολοσσαϊας και δυσαναγνώστου του Elysée Reclus μέχρι της συντόμου και θυμηδοϋς του ήμετέρου κ. Δήμητρα, την χώραν ήμών κατά συνήθειαν προσαρτόσιν εις μίαν άκραν της Ευρώπης. Αμφιβάλλω όμως άν προς την πεπολιτισμένην ταύτην ήπειρον

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ.

Αλληγορική προσωποποίησης τῆς ἰδέας τοῦ Μύθου.

Κατὰ τὴν εἰκόνα τοῦ ΜΠΟΣΔΕΓΧΑΟΙΖΕΝ, ἐκ φωτογραφήματος τοῦ Fr. Hanfstängl ἐν Μονάχῳ, ξυλογραφηθέντος ὑπὸ Max Weber ἐν Βρυξέλλαις.

ἐνόων αὐτὴν ὑπάρχει καὶ ἄλλος τις δεσμός ἐκτὸς τοῦ εἰρημένου. Οὐτε μὲν γὰρ δὲ θὰ μ' ἐξέπληττεν ὁ συγγραφεύς, ὅστις, δημιουργῶν καινοφανῆ καὶ τολμηρὰν γεωγραφίαν, ἔχει πλέον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀσημάτων καὶ ἀνοήτων ἐπὶ τοῦ χάρτου γραμμῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κοινωνικοῦ καὶ πολιτικοῦ βίου καὶ καθεστῶτος ἐκάστου ἔθνους, μᾶς ἔστειλε νὰ γειτονεύσωμεν πρὸς τὸ Θιβὲτ ἢ τὴν Βουχάραν.

Ἐγγύς, ὦ καί, ἐγγύτατα ἴσως ἡ φύσις συνέραψε τὴν λωρίδα ταύτην τῆς γῆς πρὸς τὸ εὐρὸ πεδίον, ἐν ᾧ ἀγωνίζονται τὸν δρόμον τῆς προόδου οἱ λοιποὶ λαοί, οἱ ἡγούμενοι τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Βεβαίως ὁμοῦς οὔτε ἡ συγγένεια τοῦ αἵματος ἀδελφόνει ἡμᾶς πρὸς αὐτούς, οὔτε ὁ συγκυρμός τῆς θαυμασίας κυκλοφορίας ἐκείνων δονεῖ καὶ τὰς φλέβας ἡμῶν, οὔτε τὸ ἀνδρικὸν σφῆγγος τῶν τινάσει ἐπίσης καὶ τὸ μὴ εἶναι ἀναπτυχθέντος ἀσθενικοῦ βρέφους σώμας. Καὶ τούτο οὐδὲ ὅπως ἀντίκειται πρὸς φυσιολογικὸς νόμους. Διότι μῆπως ἄμορφον ἔκφυμα, οὔτε ἴδιαν ἔχον ὑπαρξίν οὔτε ἀπ' ἐκείνης δυνάμενον νὰ δανεισθῆ, δὲν εὐρίσκειται πολλακίς κεκολλημένον παρὰ τὴν ρίζαν πλατάνου, ἧς τοὺς εὐρώστους κλάδους διαρρέει ὁ χυμὸς τῆς Δυναμείας καὶ φρίσσει τὸ φύλκωμα ὑπὸ τὴν πνοὴν τοῦ ἀνέμου τῆς Ζωῆς;

* * *

Ὁ δ' ἐντελής ὡς διὰ φανταστικοῦ οὐκιστοῦ τείχους χωρισμὸς καὶ ἡ ἀπομάκρυνσις εἶνε ἰδίως καταφανής, ὅταν τῶν παγκοίνων ἀλλαγῶν ἐν στιγμῇ καθίσταμεν ἀνακαλύφει τὸ νεώτερον πολιτισμοῦ μέχρις ἡμῶν μόνον φθάσει ἀμαυρά τις καὶ ἐξησθημένη ἀπὸ τῆς αἰτίας. Ὅσος χρόνος χρειάζεται ὅπως αὕτη διαδοθῆ καὶ τεθῆ ἐκεῖ εἰς γενικὴν χρῆσιν, τριπλάσιος ἴσως ἀπαιτεῖται ὅπως ἡμεῖς ἀκούσωμεν τὸ ὄνομα τῆς μόνον καὶ ὅταν οἱ ἄλλοι ἀπορρίπτουσιν εἰς ῥάκη τὰ ἐνδύματα αὐτῶν, τότε ἡμεῖς σφύρομενοι ὀπίσω τῶν συλλέγομεν τὰ ἀπορρίματα ἐκεῖνα εἰς περικάλυψιν τῆς ἡμετέρας γυμνότητος.

Ἐν τούτοις καὶ δι' αὐτῶν τῶν ἐλλιπεστάτων μέσων τῆς πρὸς ἄλλους ἐπικοινωνίας ἐπιτυγχάνεται ἐνίοτε νὰ μανθάνωμεν ἔστω τοῦλάχιστον μόνον πῶς ἐργάζονται καὶ πῶς ζῶσιν ἄλλοι. Καὶ τοῦ τηλεφώνου ἢ βοῆ, ξένη ἀλλ' ὀχι ὅπως ἄγνωστος εἰς τὰ ὠτά μας ἐνίοτε ἀντηχεῖ, καὶ τοῦ ἠλεκτρικοῦ σιδηροδρόμου τὸ σύριγμα ἀκούεται ὑπὲρ τὰ ὄρη καὶ τὰς θαλάσσας, ἐν ᾧ τὴν γαλήνην τῶν ἡσυχῶν δρομῶν μας δὲν ἐτάραξαν ἔτι οὔτε τὸ τοῦ ἀτμοῦ, καὶ τῆς ἀτμοσφαιρας ἢ ἀπειλουμένη διὰ τοῦ πηδαλίου τοῦ ἀεροστάτου ἀναστάσεις μεταδίδει ἐλαφρὰν τινα δόνησιν καὶ εἰς τὸν ἀκίνητον ἡμῶν αἰθέρα ἀξιοθαυμάστως δ' ἐνίοτε κατορθοῦται νὰ γίνωνται καὶ παρ' ἡμῶν γνωστά, ὡς ἰδανικοῦ κόσμου ἀπίστευτο μυθοπλαστικαί, εἰδήσεις, ὅποιαι δύο ἀνεγράφησαν πρό τιος ἐν τινι τῶν ἐφημερίδων μας, περὶ ἀνακαλύψεως βουτύρου κατασκευαζομένου διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, καὶ περὶ ἐπινοίας ὑπὸ εὐφυοῦς κερδοσκοποῦ μανδηλιῶν τοῦ θυλακίου, ἅτινα βρεχόμενα διὰ περιέργως εὐώδους καθιστάμενου ἀποστάγματος ἐκ σκορῶδων, ἔχουσι τὴν ἰδιότητα νὰ προκαλῶσιν ἀφθονα τὰ δάκρυα τῶν ποιούντων χρῆσιν.

* * *

Ὁμολογῶ δὲ ὅτι τὰς τοῦ τελευταίου τούτου εἰδους ἐπιζῆτῶ μετὰ πάσης ἐπιμονῆς καὶ αὐτὰ ἔχουσι τὸ χάρισμα, ὅπως ἰδιαίτερως νὰ μὲ συγκινῶσιν. Ὁ πρὸς τὰς μεγάλας ἐφευρέσεις θαυμασμός μου εἶνε ὅσον καὶ αὐτὰ μέγας πιστεύω δὲ ὅτι οἱ ἐπελευσόμενοι αἰῶνες ὀφείλουσι νὰ διατη-

ρήσωσι καὶ θὰ διατηρήσωσι τὴν μνημὴν τῶν Μπέλλ, τῶν Ἑδισσών, τῶν Ζαβλοσκώφ, τῶν Κρέβς ἢ τῶν Ρενάρ μακρότερον ἢ τὴν ὄλων συλλήβδην τῶν μεγάλων σφαγῶν, οἵτινες διήλθον ἐπὶ τοῦ κόσμου ὑπὸ τὰ ὀνόματα Μέγας Ἀλέξανδρος, Κάϊσαρ, Ἀννίβας, Ἀττίλας ἢ Βοναπάρτης. Ἡ ἐπίδρασις, ἣν καὶ τὸ τηλέφωνον καὶ ὁ ἠλεκτρικὸς σιδηροδρόμος καὶ τὰ διευδυνόμενα ἀερόστατα καὶ ἄλλα τὰ ἄλλα ἀνάλογα μηχανήματα ἀναμφιβόλως θὰ ἔχουν ἐπὶ τῆς μελλούσης ζωῆς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους εἶνε βεβαίως ἀνυπολόγητος· ἀλλ' αἱ μικραὶ ἐκεῖναι ἀνακαλύψεις, αἱ ἀφορσῶσαι πρὸς τὰς καθημερινὰς καὶ ἰδιαίτερας ἀνάγκας, αἱ κρινόμεναι πολλακίς μετὰ τὸ μεῖδιμα εἰς τὰ χεῖλη, εἶνε ἴσως μεῖζονος προσοχῆς ἀξίαι καὶ ἡ ἐπιτροχὴ αὐτῶν ἔσται πιθανῶς ἢ μεγαλύτερα. Ἡ βαθμιαία αὕτη ἐπέμβασις τῆς ἐπιστήμης εἰς τὰ τοῦ οὐκογενειακοῦ βίου εἶνε ἡ προωρισμένη νὰ μεταβάλῃ ἐξ ὀλοκλήρου τὴν μέχρι τοῦδε ὄψιν τῆς σφαίρας ἡμῶν· καὶ ἀφοῦ ἀπὸ τὸρα οὕτως ἤρχισεν, εὐκόλον νὰ φαντασθῆ τις ὅποιαι διαστάσεις μέλλει νὰ προσλάβῃ κατὰ τὸν προσεχῆ αἰῶνα τῆς ἀναπλάσεως, ὅστις θὰ διαδεχθῆ τὸν παρόντα.

* * *

Ὀλίγιστα ἔτη χωρίζουσι τοῦτον ἀπὸ τοῦ μοιραίου τέρατος τοῦ. Οἱ πρῶτοι ῥόγχοι τοῦ γιγαντείου ψυχορραγήματος αὐτοῦ ἀκούονται ἤδη. Νευροπαθῆς Σαρδανάπαλος, γηράσας καὶ ἐξαντληθεὶς ἐν τῇ ἐργασίᾳ ἐξ ὑπαμοιβῆς καὶ τῇ κραιπνῇ, ἀποτεφοῦται κατὰ μικρὸν ἐπὶ τῆς πυρᾶς τῶν ὑπερεξημμένων παθῶν του, ἅτινα αὐτὸς ἑαυτῷ ἐδημιούργησε διὰ τῆς ἀπειριορίστου αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀπὸ τῶν προηγηθέντων ἀδελφῶν του τελείαν ἀποξένωσιν ὀρέξεως, τῆς πρὸς τὴν ἔρυσαν ἀκωρόστου δίψης του καὶ τῆς ἐπιθυμίας οὐ μόνον τῶν προκατόχων του νὰ μηδενίσῃ τοὺς ἀγῶνας, ἀλλὰ καὶ τῶν διαδόχων του νὰ χαράξῃ τὴν τροχίαν καὶ νὰ ὀρίσῃ τὴν κίνησιν. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὅπου πλημμυροῦσιν ἔτι τοῦ κατακρημνισμοῦ τὰ εἰρηναία, ἢ ἀνοικοδομήσις δὲν εἶνε πολὺ εὐκατόρθωτος. Ἐν τῇ αὐτῇ χεὶρὶ δὲν χωρεῖ ὁμοῦ τῆς καταδαιφύσεως ὁ πέλκευς καὶ τῆς ἀνεγέρσεως ἢ σφύρα. Καὶ πρὶν ἀκόμη ἀποσκρωθῶσι τὰ συντρίμματα, πῶς καὶ ποῦ θὰ τεθῶσι τοῦ οικοδομήματος αἱ βάσεις;

Ὅ,τι ὅμως εἰς αὐτόν, κεκοπιακῶτα ἐκ τοῦ ἔργου τῆς καταστροφῆς καὶ ἐκπεθαμνωμένον ἐπὶ τέλους αὐτὸν τὸν ἴδιον ἀποβλέποντα πρὸς τὴν διανυθείσαν ὁδόν, ἦτο ἀπρόσιτος, διὰ τὸ μέλλον φυσικῶς δ' ἀποτελῆ τὴν κανονικὴν τάξιν τῶν πραγμάτων. Τὰ ταπεινὰ θεμέλια, ἅτινα κλονούμενα καὶ ὀλισθηρὰ ἐπρόφθασεν αὐτὸς νὰ στηρῆξῃ, ἢ ἐκείνων δ' ἀρθῶσιν εἰς οὐκοδομήματα πανύψηλον. Καὶ ἀπὸ τῆς τέφρας αὐτοῦ θὰ γεννηθῆ ὁ Εἰκοστός Αἰὼν, νεανίας ἀμματος καὶ ἰσχυρός, εἰς ὃν ὀρίσται τῆς νίκης καὶ τῆς δημιουργίας ὁ κληρός.

* * *

Τοῦ ἐπηγγελμένου τούτου αἰῶνος καὶ κατὰ προσέγγισιν ἔτι τὸ πανόραμα ἀμφίβολον εἶνε, ἀν θὰ ἤδύνατο νὰ ἐπιδείξῃ ἡμῶν οἰοσδῆποτε προφήτης. Αὐτοὶ οἱ ἐμπνευσμένοι ποιηταὶ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, οἱ διὰ τῶν βαρυῶν αὐτῶν στομάτων ἀποκαλύψαντες εἰς τὸν κόσμον τὴν μελλούσαν ἔλευσιν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου, θὰ ἔβριπτον ἴσως τὴν προφητικὴν γραφίδα τῶν ἀνίκανον νὰ χαράξωσι τὴν καταπληκτικὴν εἰκόνα καὶ ἡ θερμὴ φαντασία αὐτοῦ τοῦ μάντιως τῆς Αποκαλύψεως, τοῦ ἀνασφραγιστοῦ τοῦ παραπέτασμα ἐπὶ τῆς ἀπιστεῦτου καὶ φοβερᾶς σκηνῆς τῆς τελευταίας ἡμέ-

ρας τοῦ παντός, θὰ ἠδυνάτει ἴσως νὰ συλλάβῃ, ἀφοῦ ἐκυφόρησε τὴν ἰδέαν τῆς καταστροφῆς, τὸ ὄνειρον τῆς νέας δημιουργίας.

Ἐν τούτοις ὑπῆρχαν τινες μὴ ἀποδειλιάσαντες νὰ παρᾶσχωσιν ἡμῖν τολμηρὰς τινὰς σκιαγραφίας τοῦ μεγάλου Αἰῶνος. Γελοιογράφος τις, ἀξιοθαυμάστου ὀμολογουμένως φαντασίας καὶ μεγάλης ἐπινοητικότητος, ἀφίερσεν ὀλίγην ἰσχυρὰν χιλιόσελιδον τόμον εἰς τὴν μελλούσαν ἀποψιν τοῦ κόσμου. Ἐν τῷ ἔργῳ του πάντα τὰ στοιχεῖα ὑποτίθενται ὑπόδουλα. Οὐδὲν μένει ἀχρησιμοποίητον ἐν τῇ πλάσει. Κανεὶς φραγμὸς ἐκτάσεως, κανὲν φυσικὸν ἐμπόδιον, κανὲν ὄριον δυνάμεως. Ἡ τυφλῆ ὄλη, ὄργανον ἀπλοῦν πλέον μεταξὺ τῶν χειρῶν τοῦ πνεύματος, οὐδὲν δύναται νὰ τῷ παρεμβάλῃ πρόσκομμα· καὶ ἐκεῖνο, πανίσχυρον, μεταπλάττει, ἰθύνει, ὑποτάσσει, μεταμορφώνει, κινεῖ αὐτὴν καθ' οἰονδήποτε τρόπον, σχεδὸν τὴν γῆν ὄλην ὠθοῦν εἰς ταχύτερον περὶ τὸν ἀξονά της στροβίλον. Καὶ κύριος τῶν ὄλων, θεὸς ἐπὶ τοῦ κόσμου, ἐλευθέρως καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ τῇ ξηρᾷ καὶ τῷ ἀέρι, ὑπερπηδῶν τὰ ὄρη καὶ διασχίζων τὰ πελάγη καὶ ἰπτάμενος εἰς τοὺς αἰθέρας ὁ Ἄνθρωπος βάλλει τὴν ὑπερτάτην τοῦ θριάμβου του κραυγὴν.

Ἡ νύξ δὲν ὑπάρχει πλέον δι' αὐτόν. Ἀπὸ τῶν γιγαντείων ἠλεκτρικῶν αὐτοῦ φάρων, τῶν ὑποκειμένων τῶν βουνῶν καὶ τῶν κοιλάδων, ἢ ἔκτασις πληροῦται φωτὸς, εἰρωνευομένου διὰ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ τὴν ὄχραν καὶ ἀσθενικὴν λάμπην τῆς γηραῖας σελήνης, ἣτις, ὡς παλαιὸς λύχνος ἀφ'

οὗ ἔλλειπει τὸ λαίον, κυλιεταί ἀνευ ζωῆς, ὅπως κρύφῃ τὸ ἄσχος τῆς μεταξὺ τῶν νεφῶν. Καὶ ἂν ἡμέρα δὲ τὸν ἐνοχλεῖ, καὶ αὐτὴν δύναται νὰ ἐξαφανίσῃ· ὁ ἥλιος δὲν τῷ χρειάζεται, ἀφοῦ κατάρθωσε καὶ ἀνευ αὐτοῦ νὰ ζῆ τὴν νύκτα· τί τὸν καλύει λοιπὸν καὶ νὰ τὸν σβέσῃ ὅταν θέλῃ;

Ἡ στερεὰ δὲν ὑπάρχει πλέον δι' αὐτόν. Ἐβαρύνθη τὴν τετριμμένην ἀπ' αἰῶνων ἐπ' αὐτῆς ζώνη; Δὲν ἔχει τίποτε νὰ ζηλεύσῃ τὰ ἀμφίβια. Τὰ ὑποβρυχία πλοῖα τοῦ τῷ προμηθεύουσι καὶ τὸ χρησίμον φῶς καὶ τὸν ἀπαιτούμενον ἀέρα καὶ τὴν ἀναγκαίαν δυνάμιν ὅπως τὸν μεταφέρουν διὰ τινὰ καιρὸν μέχρι τοῦ πυθμένος τῆς ἀβύσσου, ἀνὰ μέσον τῶν ἐρεβιδῶν μυχῶν, εἰς οὓς οὔτε ὄφθαλμὸς ἡλίου δὲν εἰσεδῶ, ὑπὸ τὰ ἐκπεπληγμένα ὄμματα τῶν κατοίκων τοῦ πόντου, ἀπορούντων τίς οὗτος ὁ ἐπελθὼν νὰ εἰσβάλλῃ καὶ νὰ ταράξῃ τὰ ἡσυχά ὑποχθόνια βασίλειά των τερατώδης ξένος. Ἡ ἂν θέλῃ, αἱ κολυμβητικαὶ συσκευαὶ τοῦ τῷ ἐπιτρέπουσι ν' ἀνανεῶ καθ' ἐκάστην ἀφόβως τὸ θαῦμα τοῦ Ἰησοῦ, βαδίζων ἐπὶ τῶν ὕδατων.

Ἐπέραν τῶν ἀπειρομεγέθων πόλεων του, τιτανουργημάτων μεγαλοπρεπειᾶς καὶ τέχνης, διασταυροῦνται ἐν τῇ φαινοτάτῃ νυκτὶ πελώρια ἔχθυοειδῆ ἀερόστατα, κατακλύζοντα τὴν ἀτμοσφαιραν. Ἐναέριος σιδηροδρόμος διέρχεται ἐν μανιώδει καλπασμῷ. Καὶ εἰς τὴν καταχθόνιον συναυλίαν μινγύει τὸν ὑπόκωφον βόμβον του τὸ σύριγμα ὑποβρυχίου ἀμαξοστοιχίας ἢ ἢ ἡχὼ μυρίων ἀπορμημακροσμένων τηλεφώνων.

(Ἔπειτα τὸ τέλος.)

ΜΙΧΑΗΛ ΜΗΤΣΑΚΗΣ.

Η ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ.

(Δοίχημα.)

... Ναι βέβαια, ἤρχισε λέγων ὁ Πέτρος Γαβριήλοβιτς, κατὰ τὸν βίον μου εἶδον πολλὰς ἡμέρας διλπέως καὶ ὀδυνης, τὰς ὁποίας μετὰ δυσκαρκεῖας πάντοτε ἀνακαλῶ εἰς τὴν μνήμην μου. Ἐν τούτοις ὅχι ὑπεσχέθη τὴν ἱστορίαν αὐτῶν. Ἀκούσατε λοιπόν.

I.

Κατῶμων τότε, τὸν χειμῶνα δηλαδὴ τοῦ ἔτους 1885, ἐν Μόσχῃ παρὰ τῇ θείᾳ μου, αὐταδέλφῃ τῆς μακαρίτιδος μητρὸς μου. Ἡμεῖς δεκαοκτὼ ἔτων καὶ μόλις πρὸ ὀλίγου εἶχον προβιβασθῆ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Μόσχας ἀπὸ τῆς δευτέρας εἰς τὴν τρίτην τάξιν τῆς «ὠραίας» Σχολῆς, ἢ ὡς συνεθεῖτον τότε νὰ τὴν λέγωσιν. Ἡ δεῖα μου ἦτο φίλησυχος καὶ ἡπία γυνή, πρὸς τοῦτος δὲ καὶ χήρα. Κατῶμι ἐν τινι μεγάλῃ ζυλίῳ οἰκίᾳ τῆς ὁδοῦ Ὀσοσόνα, θερμαινομένη καθ' ἐκάστην ὅσον εἶνε δυνατόν νὰ ἐπιθυμῆσι τις ἐν Μόσχῃ. Ἐπισκέψεις σχεδὸν ποτὲ δὲν ἐδέχετο, ἀπὸ πρῶταις δὲ μέγας ἐσπέρας ἐκάθητο μετὰ δύο κυριῶν, αἰτινες ἀπετέλουν εἷν συναναστροφήν της. ἐν τινι αἰδοῦσῃ· ἐπαίξε μετ' αὐτῶν κοντζίνας καὶ ἐφρόνιζε πάντοτε νὰ κατακαπιζῇ, ὅσον ἦτο δυνατόν, καὶ τὸν ἑαυτόν της καὶ τὰ περὶ αὐτήν. Ἡ ἐργασία αὕτη ἐγένετο κατὰ τὸν ἔξης τρόπον. Αἱ κυρίαι τῆς συντροφίας της μετέβαινον εἰς τὸν προδάλαμον καὶ μετ' ὀλίγα λεπτά γέρων τις καὶ ἐπίσημον στολήν φέρων ὑπερέτης ἔφερε χαλκὴν λεκάνην, ἐνθα ἐπὶ πεσυρακτωμένης κεράμου ἔκειτο δευμὸς ἠδυσόμου, ἔτρεχε διαρκῶς ἀνω κάτω εἰς τὸ δωματίον χύτων συγχρόνως ἔξω ἐπὶ τοῦ καιρομένου φωτοῦ. Ὅταν ὁ λευκὸς κηλὸς κατακλύπτει τὸ ἐρρυτιδωμένον πρόσωπόν του, συνέστειλε συνθροπῶς τὰς θέρυς του καὶ ἐστρεφεν αὐτὸ πρὸς τὰ ὀπίσω, ἀλλὰ τὰ ἐν τῷ ἐστιατορίῳ καναρίνα, ξερογυζόμενα ἐπὶ τῷ συρμῷ τοῦ παραδόξου τούτου θυμιάματος, ἐπετρίγγον ἔτι σφοδρότερον κατ' αὐτό.

Ἡ δεῖα μου μετ' ἡγάπα τρυφερότατα, μετ' ἐχάιδευεν ὁμοῦ παραπολὺ — ἴσως διότι ἦμεν ὄρφανος πατρός καὶ μητρὸς. Παρέδωκεν ἐν ὀλόκληρον πάτωμα εἰς τὴν ἀπειρίστον μου διάθεσιν. Τὰ δωματία μου εἶχον κομψότατα ἔπιπλα καὶ οὐδὲ ὅπως παρεβάλλοντο πρὸς τὰ τῶν σπουδαστῶν. Εἰς τὸν καιὸν μου ἐβλεπες ῥοδοβαφῆ παραπέτασμα τῶν παραθύρων καὶ εἰς τὴν κλίνην μου ὄδονας ἐκ λεπτοτάτης μουσελίνης μετ' κωνάχρον

κενήματα. Αὐτὰ τὰ κεντήματα, νὰ ποῦ τὴν ἀλήθειαν, προσέβαλλον ὀλίγον τὴν φιλοτιμίαν μου. Τὸ κατ' ἐμὲ ἐνόμιζον ὅτι αἱ τοιαῦτα, ἐνδείξεις τῆς τρυφερότητος· δὲν ἠδύνατο παρὰ νὰ μετ' ἀψύχῃν εἰς τὸ ἔμμημα τῶν συσπουδαστῶν μου, οἱ ὁποῖοι ἀμέσως ἔχον σπύσει νὰ μοι προσάψωσι τὴν ἐπίθετον «μερῆσαν οὐκοσμοφροῦς», διότι ποτὲ δὲν ἔχον ἐνδύσει νὰ φουμάρω μᾶζῃ των. Εἰς τὰς ἐπιστήμας — διὰ τί ν' ἀποκρῶσω αὐτὴν μου τὴν ἀμωρτίαν; — ὀλίγον κατεγνώμη καὶ μάλιστα εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν μαθημάτων. Ἀντὶ τούτου πολὺ συχνά μετ' ἐβλεπέ τις εἰς τοὺς περπάτους, καὶ ἐτι συχνότερον νὰ τρέχω μετὰ τὸ ἐκλήθρον, τὸ ὅποιον εἶχον λάβει ὡς δῶρον παρὰ τῆς θείας μου. Σπανίως ἐπισκεπτόμην «εὐγενεστάτων ὁμογενῶν» οἰκογενείας, ἀλλ' εἰς τὸ θέατρον ἐδριστόμην ἴσως περισσότερον καιρὸν παρὰ τὸν ἴδιον αὐτοῦ διευθυντίν· ὁμοίως ἐξῆδεον εἰς τὰ ζαχαροπλαστεία καθ' ἐκάστην μέγαν ἀριθμὸν «παστετῶν» καὶ γλυκισμάτων. Παρ' ὅλα ταῦτα ὁμοῦ ποτὲ δὲν ἔκαμον κακοῦθιαν τινα καὶ ἐφερύμην πολὺ μετριοφρονας καὶ χρηστοῦθης — ἐὰν ἦδον ἀπὸ σημαντικὸ σπῆτι, καθὼς λέγον οἱ Κωνσταντινουπολιταί. Ποτὲ δὲν ἤθελον νὰ λυτῶσω αὐτε μετὰ τοῦ παραμικροῦ τὴν ἀγαθὴν μου θεῖαν, ἀλλὰς τε δὲ καὶ τὸ αἷμα ἐκυκλοφόρει ἀρκετὰ ἡσυχῶς εἰς τὰς φλέβας μου.

II.

Ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας τὸ ζατρίκιον εἶχε κατανησει δι' ἐμὲ πάθος. Περὶ τῆς θεωρίας του καμμίαν ἰδέαν δὲν ἔχον, ἐπαίζον ὁμοῦ ὅχι πολὺ καλά. Ἡμέραν τινα παρῆσθην ἐν τινι ξενοδοχείῳ μάρτυς ψωματῶδους τινος μεταξὺ δύο ζατρικιστῶν ἀγῶνος, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἰς, ξανθὸς καὶ μόλις εἰκοσιπενταετής νέος, μοὶ ἐφάνη πολὺ ἀνώτερος τοῦ ἀντιπάλου του. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πάλης ἀπέβη δι' αὐτόν ἐνόνικον, ἐγὼ δὲ ἀμέσως τῷ ἐπρότεινα ν' ὄντιμετρηθῆ καὶ πρὸς ἐμέ. Συνήνεσε — καὶ μετὰ παρέλευσιν μῆος ὥρας τρεῖς φορές διαδοχικῶς ἔγινε παρανώμου τῆς τέχνης καὶ δεξιότητος του.

— Ἐχετε φυσικὴν κλίση πρὸς αὐτὸ τὸ παιχνίδιον, εἶπε μετ' ὀνον εὐπροσέγγον, ἴσως διότι παρετήρησεν ὅτι προσεβλήθη ἢ φιλαυτία μου, ἀλλὰ ἀγνοεῖτε τοὺς θεμελιώδεις κανόνους του. Πρέπει νὰ προμηθευθῆτε

έν βιβλίον περί του ζαρκιού — τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀλλυάτερ ἢ τοῦ Πετροῦ παραδείματος χάριν — Ἔσθι νομίζετε; Ἄλλα πῶς νὰ εἶρω αὐτὸ τὸ βιβλίον;

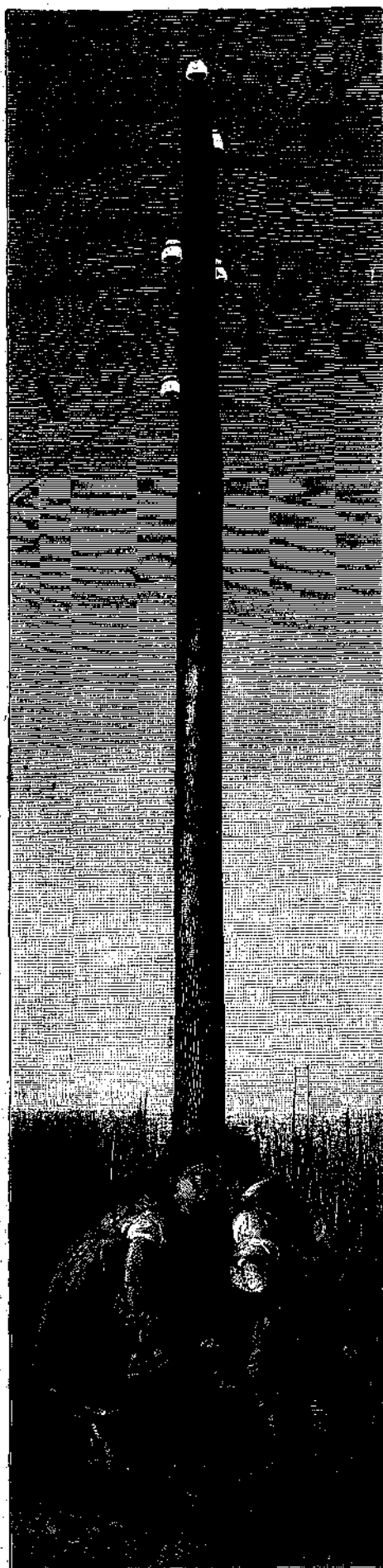
— Ἐλάτε νὰ με ἐπισκεφθῆτε μίαν φορὰν. Ἐγὼ ἔχω νὰ σᾶς δώσω.

Μοὶ εἶπε τὸ ὄνομά του καὶ τὸ μέρος, ἔπου κατόκει. Τὴν ἐπιούσαν τὸν ἐπισκέφθη καὶ μετὰ μίαν ἐβδομάδα κατέστημεν ἀχώριστοι πλέον φίλοι.

III.

Ὁ νέος μου γνώριμος ἐκαλεῖτο Ἀλέξανδρος Φουστῶφ, κατόκει δὲ παρὰ τῆ μητρὶ του, πλουσίᾳ συζύγῳ συμβούλῳ τῆς ἐπικρατείας, εἰς χωριστὸν τι διαμέρισμά τῆς εὐρυχώρου οἰκίας τῆς καὶ μετ' ἄλλων τὴν ἐλευθερίαν — ἀπαρῆλλακα ὅπως κ' ἐγὼ παρὰ τῆ θείᾳ μου. Ἦτον ὑπάλληλος ἐν τῷ Ἰπουργεῖῳ τῆς αυτοκρατορικῆς αὐλῆς. Ἐλευθρινῶς προσεκολλήθη εἰς αὐτὸν καὶ ἡσθάνομην, ὅτι κατ' ἄλλαν μου τὴν ζωὴν ποτὲ δὲν ἐσχετιόμην μετ' ἄλλου συμπαίδειαν πρὸς νέον σχεδὸν τῆς ἡλικίας μου. Ὅλα του ἐν γένει ἔκαμνον ἐντύπωσιν γλυκεῖαν καὶ εὐάρεστον, τὸ συμμετρὸν τοῦ ἀνάστημα, τὸ βάδισμα του, ἡ φωνὴ του καὶ πρὸ πάντων τὸ μικρὸν καὶ λεπτοφυὲς πρόσωπόν του μετὰ τοὺς ὑποχρυσίζοντα γλαυκοὺς ὀφθαλμούς, τὴν ὠραίαν καὶ φίλαρέσκως προσεξέχουσαν βίνα, μετὰ τὴν αἰωνίως μελίχρον μειδίαν ἐπὶ τῶν ἐρυθρῶν χειλέων καὶ μετ' ἄλλων ὀλίγον βοστρυχώδη καὶ μαλακὴν κόμην ἐπὶ τοῦ στενοῦ μέν, ἀλλὰ χονολευκὸν μετώπου του. Ὅτι κυρίως διεκρίνεται παρὰ τῶ Φουστῶφ ἦτο τὸ ὁμοίμορφον καὶ ἡ συνεσταλμένη, ἀλλ' εὐχάριστος εὐπροσηγορία τοῦ φυσικοῦ του χαρακτήρος. Οὐδέποτε ἐβουδίζετο εἰς σκέψεις καὶ πάντοτε ἠὲ χαριστέτα μετ' ἄλλων δῆποτε. Δι' αὐτὸ δὴ καὶ εἴποτε δὲν κατάρθονε νὰ τὸν ἐνδοσιάζῃ καὶ νὰ τὸν παρασύρῃ. Πᾶσα περίσσεια, πᾶσα ὑπερβολὴ καὶ αὐτῶν ἀκρίβη τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων τὸν ἠνάγκαι καὶ τὸν ἐδίβει. „Αὐτὸ εἶνε βάναννον συνεθίζε νὰ λέγῃ εἰς τοιαύτας περιστάσεις, ἐν ᾧ ἀνεπαίσθητος σχεδὸν ἐκίνει τοὺς ὤμους καὶ ἐκίμμε τοὺς ὑποχρυσίζοντα ὀφθαλμούς του.

Θαυμασίως, τῆ ἀληθείᾳ, ὀφθαλμούς εἶχεν αὐτὸς ὁ Φουστῶφ! Ἀκαταπαύστως ἐξέφραζον συμπαθεῖαν, εὐαρέσκειαν καὶ ἀφοσίωσιν ἀκόμην. Κατόπιν παρετήρησα, ὅτι ἡ ἐκφρασίς αὐτῆ τῶν ὀφθαλμῶν του προήρχετο μένον καὶ μόνον ἀπὸ τὸν ἀσυνήθως ἀρμονικὸν αὐτῶν σχηματισμὸν, καὶ ὅτι δὲν μετεβάλλετο οὔτε καὶ ἂν ὁ Φουστῶφ ἔπρωγε τὴν σοῦπᾶν του ἢ ἐκάπνιζε τὸ σιγάρον του. Ἡ ἀκριβεία του εἶχε καταστήσει παρ' ἡμῶν παροιμιώδης. Ἀὐ βέβαια, ἡ μάστιξ του δὲ ἦτο γερμανικὴ! Ἡ φύσις τὸν εἶχε προικίσει μετὰ πολλὰ χαρίσματα. Ἐχόρευεν ἐξαίρετα, ἔπνευεν ὡς κομψοῦμενος, ἐκολύμβη μετὰ χάριν, ἔκαμνε ἐυλοῦργικὰ ἐργασίαι, ἐτόρνευε, ἐκόλλα διάφορα πράγματα, ἔδενε βιβλία, ἐζωγράφει ἀνθοδέσμας ἢ τὸν Ναπολέοντα ἐν κατατομῇ καὶ μετὰ νουανόχρον σπολήν, ἐπαίξει κινδύραν μετὰ αἰσθημα καὶ ἐγνώριζε πλείστα, ἀλλὰ ταχυδακτυλογραφικὰ παιχνίδια. Ἐπίσης εἶχε πολλὰς, ἂν καὶ οὐχὶ πολλὰ βαθεῖαι, γνώσεις περὶ τῆς μηχανικῆς, τῆς φυσικῆς καὶ τῆς χημείας. Ἐν τοῦτοις ἦτο πτωχότατος εἰς γλωσσικὰ προτερήματα: πολλὸ μάλιστα ἐσκοπίαζεν, ὁσάκις ἐπρόκειτο νὰ διηγήσῃ ἐλευθέρως γαλλιστί. Ἐν γένει ὀλίγα εἶπε καὶ εἰς τὰς φοιτητικὰς ἡμῶν συνδιαλέξεις ἐλάμβανε τρόπον τινὰ μέρος μόνον διὰ τῆς ζωηρᾶς ἠπιότητος τῶν ὀφθαλμῶν του

Σε! σὲ! ν' ἀκούσομε το τηλεγραφεμα! Κατὰ τὴν εἰκονογραφίαν τοῦ Ἐρρίκου Μάξ.

καὶ τοῦ ἐρασμοῦ μειδιάματός του. Ἄνευ ἀμφιβολίας ὁ Φουστῶφ πολλὴ ἤρεσκεν εἰς τὰς γυναῖκας. Περὶ τοῦ ζητήματος ἕως τούτου, τοῦ τόσο σπουδαίου διὰ πάντα νεανίαν, οὐδέποτε ἐδίδεν ἐξηγήσεις καὶ δικαίως ἔφερε τὸ ὑπὸ τῶν φίλων του δοδὲν εἰς αὐτὸν ἐπίθετον: „ἐνάρετος δὸν Ζουάν“. Νὰ τὸν θαυμάσω βεβαίως δὲν ἠδυνάμην — καὶ τί ἔπρεπε νὰ θαυμάσω ἑπάνω του; Ἐξετίμων δὴ τὴν φιλίαν του, ἂν καὶ ὅλη τῆς ἡ οὐσία συνίστατο εἰς τὸ ὅτι μοὶ ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ τὸν ἐπισκέπτομαι ὁσάκις ἤθελον. Δι' ἐμὲ ὁ Φουστῶφ ἦτο ὁ εὐτυχέστερος τοῦ κόσμου ἄνθρωπος, διότι ἀναμφιβόλως κἀνεὸς ἀνθρώπου ὁ βίος δὲν διέρρεε τόσο γαλήνως, τόσο ἤρεμος ὅσον ὁ ἰδικός του. Ἡ μήτηρ του, αἱ ἀδελφαὶ του, οἱ θεοὶ του, αἱ θεαί του, ὅλοι τέλος πάντων τὸν ἀπεθέονον καὶ μετ' ὅλους ἔζη ἐν πληροστάτῃ ἁμονοίᾳ, δι' ὃ πανταχοῦ εἶχεν ἀποκτήσει ὑπόληψιν ἀρίστου συγγενοῦς.

IV.

Πρωτὰν τινὰ τὸν ἐπισκέφθη ἀμετὰ ἐνωρίτερον τοῦ συνήθους, ἀλλὰ δὲν εὗρον αὐτὸν ἀκόμην ἐν τῷ καθημερινῷ του δωματίῳ. Μ' ἐχαίρησεν ἐκ τοῦ παρακειμένου, ἔδεν ἠκούετο παράδοξος θόρυβος καὶ ῥόδος ὕδατων. Τὸ πρῶτον εἶχεν οὕτω πως: Πῶσαν πρωτὰν ὁ Φουστῶφ ἔκαμνε ψυχρολουσίαν καὶ μετ' αὐτὴν ἀφιέρωνεν ἐν τέταρτον τῆς ὄρας περίπου εἰς σωματικὰς ἀσκήσεις, εἰς τὰς ὁποίας μετὰ τὸν καιρὸν εἶχεν ἀποκτήσει σημαντικὴν δεξιότητα. Εἰς περιττὰς φροντίδας χάριν τῆς ὑγιείας του δὲν ἐδίδεν ἀκράσιν, ἀλλ' ἔμωος δὲν ἐλησιμόνει πᾶν ὅτι ἦτο ἀναγκαῖον εἰς τὴν εὐεξίαν τοῦ σώματος. Τὸ λόγιόν του ἦτο „νὰ μὴ λησιμονῆς τὸν ἑαυτὸν σου, νὰ μὴ ταράττεσαι, καὶ νὰ ἐργάζεσαι μετὰ μέτρον.“

Ὁ Φουστῶφ δὲν εἶχεν ἀκόμην παρουσιασθῆ, ὅτε ἡ ἔξω θύρα τοῦ δωματίου, ἔπου ἐγὼ εὐρισκόμην, ἀνεπέτασθαι βίαιως καὶ συγχρόνως εἰσῆλθε φέρον στρατιωτικὴν στολήν εἰς ἀνὴρ εὐσαρμὸς καὶ πενηνροντούτης περίπου, μετὰ γαλακτώδεις ὀφθαλμούς εἰς τὸ ἐρυθρὸν πρόσωπον καὶ μετὰ ἀληθῆ πύργον σγουρῶν καὶ ὑποφαιῶν τριγῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Ἐστάθη πρὸ ἐμοῦ, μετὰ παρητήρησεν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, ἠνοιξεν ὅσον ἠδύνατο πλατέως τὸ ἀχανὲς στόμα του, ἐξέπεμψε θορυβώδη καὶ μεταλλικὸν γέλωτα, καὶ μετὰ τὴν παλάμην του ἐκτύπησε δυνατὰ τὸ ἰσχίον του, ἐγείρας συγχρόνως ὑψηλὸ τὸν πόδα του.

— Ἐσὺ εἶσαι Δαμιανέ; ἠρώτησεν ὁ φίλος μου ἔπιθεν τῆς θύρας.

— Ὅλος κ' ὅλος, ἀπεκρίθη ὁ εἰσελθὼν, ἀλλὰ τί διόβολο κἀμνεῖς ἐκεῖ; Τώρα τελευτᾷς τὴν τουαλέττα σου; Ὁραία, εὐγέ σου!

Ἡ φωνὴ τοῦ ἀνθρώπου, αὐτοῦ τοῦ Δαμιανοῦ δηλαδὴ, εἶχεν ὅπως καὶ ὁ γέλωας τοῦ ἐν παραδόξῳ μεταλλικὸν ἦχον.

— Ἦδελα κυρίως νὰ δώσω ἕνα μᾶθημα ἐς τὸν ἀδελφὸ σου. Ἀλλ' ὁ κατεργάρης δὲ ἀκρίως φαίνεται καὶ τώρα τοῦ κόλλησε καταρροή. Μοῦ εἶνε ἀδύνατον πλέον νὰ ἐργασθῶ καὶ δι' αὐτὸ ἤλα καὶ χεῖθηκα ἐδῶ διὰ νύκτωρ ὀλίγη ἔσση.

Καὶ ἤρχισε πάλιν ὁ καλούμενος Δαμιανὸς νὰ γελά τὸν ἀλλόκοτόν του γέλωτα καὶ ἐκτύπησε πάλιν μετὰ τὴν παλάμην τὸ ἰσχίον του. Ἐπειτα ἐξήγαγε μανδύδιον, ἐζωγραφημένον μετὰ κόκκινα τετράγωνα, ἐκαθάρισε βροντωδῶς τὴν βίνα του, ἐν ᾧ οἱ ὀφθαλμοὶ του ἀρίως περι-

ΡΩΜΑΙΑ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΣΑ ΓΑΜΗΛΙΑΝ ΘΥΣΙΑΝ. Κατὰ τὴν εἰκονογραφίαν τοῦ Fritz Schneider.

στρέφοντο εν ταῖς θήκαις των και πύων εις τὸ βινόμακτρον ἐφάναζε πάση δυνάμει: „Φτὸν — οὐ — οὐ!“

Ὁ Φουστῶφ ἐμβήκεν ἐπὶ τέλους εἰς τὸ δωμάτιον, ἔτεινε εἰς ἀμφοτέρους τὴν χεῖρα καὶ ἠρώτησεν, ἀν ἐγνωρίζομεν ἀλλήλους.

— Ὅπως διόλου ἀπήντησε βροντωδῶς ὁ Δαμιανὸς: ὁ ἀπόμαχος τοῦ χλίου δικτατορία δάδεκα δὲν ἔχει ἀκρίβη αὐτὴν τὴν τιμὴν.

Ὁ Φουστῶφ συνέστησε πρῶτον ἐμὲ, ἔπειτα δεικνύων τὸν ἀπόμαχον τοῦ χλίου δικτατορία δάδεκα: „Δαμιανὸς Ῥάτε, διδάσκαλος... διαφορῶν ἐπιστημονικῶν κλάδων“.

— Σωστά, σωστά — διαφορῶν ἐπιστημονικῶν κλάδων, ἐπανελάβεν ὁ κύριος Ῥάτε, διότι καὶ εἰς τὴν δὲν ἐδοκίμασα ἐγὼ μαθήματα καὶ τί ἀκόμη καὶ τὴν σήμερον δὲν διδάσκω! Μαθηματικά, Γεωγραφία, Στατιστική, Ἱταλικὴν Διπλωμασίαν, χάχα! καὶ Μουσικήν! Ἀμφιβάλλετε, ἀγαπῆτέ μου; ἠρώτησεν ἀφῆρη στραφεὶς πρὸς ἐμὲ. Ῥωτῆσατε τὸν Φουστῶφ μὲ πόσην τέχνην παίξω τὸ φαγώτο. Καὶ πῶς δὲ ἤμουν ἐγὼ τότε βοήμος — δηλαδὴ τσέχος! Μάλιστα, κύριε, ἐγὼ μὲν τσέχος καὶ πατρίς μου εἶνε ἡ ἀρχαία Πράγα!... Στάσου νὰ σοὺ πᾶ, Φουστῶφ: διὰ τί δὲν ἤλθες τόσον καιρὸ νὰ μᾶς ἴδῃς; Μὰ πρέπει νὰ παίξωμε τὴν διωδίαν μας, χάχα! τὴν διωδίαν μας!

— Ἀλλὰ μάλιστα προχθὲς ἤμουν εἰς τὸ σπητὶ σας, ἀπεκρίθη ὁ Φουστῶφ. — Ἀὐτὸ κ' ἐγὼ λέγω τόσον καιρὸν, χάχα!

Ὅταν ὁ κύριος Ῥάτε ἐγένετο, οἱ λευκοὶ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἔτρεχον ἀπὸ τὴν μίαν εἰς τὴν ἄλλην γωνίαν τοῦ δωματίου.

— Βλέπω, καλέ μου νέε, ὅτι ἀπορέτε διὰ τὴν συμπεριφορὰν μου, εἶπε στραφεὶς ἀπὸς πρὸς ἐμὲ. Αὐτὸ ὅμως προέρχεται, διότι δὲν γνωρίζετε ἀκόμη τὸν χαρακτήρο μου. Ζητήσατε περὶ ἐμοῦ πληροφορίας ἀπὸ τὸν καλόν μας Ἀλέξανδρον Φουστῶφ. Τί δὲ οὐκ εἶπῃ αὐτός; Αὐτὸς δὲ

οὐκ ἔφη: Ὁ Ῥάτε εἶνε ἀπλοϊκός, ἀλλ' ἀνοικτόκαρδος, ψυχρῆ καὶ σώματι βίωσος, ἀν' ἂν διὰ τὴν καταγωγὴν του, βέβαια ἴμως διὰ τὰ αἰσθηματά του... χάχα! Εἰς τὸ βάπτισμα ἀνομιάζομεν Ἰωάννης, τώρα ὅμως ἀνομιάζομαι Δαμιανὸς Ῥάτε! Ὅτι ἐγὼ εἰς τὴν καρδίαν μου, δὲν ἔμπορὸν νὰ τὸ κρητίσω πολὺ μέσα μου, διότι πάντοτε τὸ λέγω... χάχα! Ἀπὸ τυπικότητας, ἐδμισητάξιαν καὶ ἔπως λέγονται ἐλα αὐτὰ τὰ πρόματα τίποτε δὲν ἐνοῶ καὶ οὐτε δέλω νὰ ἐνοήσω. Ἐλάτε ὅμως νὰ μ' ἐπισκεφθῆτε ἓνα βράδι. Θὰ βεβαιωθῆτε ὁ ἴδιος περὶ τούτου. Ἡ γρηὶ μου — ἡ γυναῖκά μου δηλαδὴ — εἶνε καὶ αὕτη ἀπλοϊκή, ἔάν ἐμένα. Νὰ ἴδῃτε ὅμως πόσον καλὰ δὲ μᾶς μαγειρεύσῃ! αἱ Ἀλέξανδρε, δὲν λέγω τὴν ἀλήθειαν;

Ὁ Φουστῶφ ἐμειδίασε μόνον ὀλίγον, ἐγὼ δὲ ἐτήρουν σιωπῆν.

— Μὴ κἀμινετε τώρα καὶ σὲς τσακίσματα ἔμπροστὰ ἑνα γέροντα ἀνδρῶπο ἔάν ἐμένα! ἔλατε νὰ με ἴδῃτε, τώρα ὅμως... —

Ἐξήγαγε τὸ χονδροειδὲς ἀργυρῶν ὀφθαλμῶν του καὶ τὸ ἐκράτησε πρὸ τοῦ πλατέως ἀνεωγμένου δεξιῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ.

— Τώρα πρέπει πάλιν νὰ γυρίσω. Μὲ περιμένει ἓνα ἄλλο πουλάκι... τοῦ δίδω μαθήματα... ὁ θεὸς πλέον τὸ ἐξέρι ἔα τί πρόγραμμα... εἰς τὴν μυθολογίαν, ἀλήθεια, εἰς τὴν μυθολογίαν! Καὶ τὸ κτῆνος κατοικεῖ τόσο μακριὰ... εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Πύλιν. Μοῦ εἶνε ἀδιείσοτον, δὲν ἔστιν ἀποστολικῶς, ἐπειδὴ καλλιτέρας εἶνε τὰ λεπτὰ διὰ τὸν ἀμάξῃ νὰ μείνουν ἔτη ἐξέτη μου... χάχα! Σὰς προσκυνῶ, κύριε, καὶ καλῆν ἐντάμιωσιν καὶ σὲς, καλέ μου νέε, μὴ λησμονήσητε νὰ ἔλθῃτε... βέβαια πρέπει νὰ παίξωμε καὶ τὴν διωδίαν μας! Ἐφάναζε ἀκόμη ὁ κύριος Ῥάτε ἐκ τοῦ προδαλάμου, ἐν ᾧ μετὰ μεγάλου θορυβοῦ ἐφόρει τῆς γαλότσας του καὶ διὰ τελευταίαν φορὰν ἤκουετο ὁ παράξενος καὶ μεταλλικὸς γέλως του.

[Κατὰ τὸν Τουρνεϊερ]. (ἔπειτα συνέχεια.)

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ ἐχαιρετισάμεν κατὰ τὸ παρελθὸν ἐτος πάντοτε φίλους ἰκανὰ φιλολογικὰ καὶ ἄλλης παντοίας ὄλης ἐργα, ἅτινα εὐηρεστήθησαν ἢ ἀποστείλων ἡμῖν οἱ εὐγενεῖς αὐτῶν συγγραφεὶς ἢ ἐκδόται. Ἐγνωστόν, ὅτι πάντοτε περιωρίσθημεν εἰς βραχείων βιβλιογραφικὴν σύστασιν, καδ' ὁ σύστημα ἤρμοξε ἢ ἀκολουθῆ ἢ σύνταξις οἰκογενειακοῦ ἀναγνώσματος. Κατὰ τοὺς αὐτοὺς ἄρους, πᾶσαν ἀνεξάρτησιν περιβλεβημένους, ἐξακολουθοῦμεν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τούτου τὸν ἐφεξῆς καταρτισμὸν τῆς Βιβλιοθήκης.

23. ΕΞΗΝΟΦΩΝΤΟΣ Δ. ΖΥΓΟΥΡΑ,

καθηγητοῦ ἐν τῷ Ἀρσακίῳ, κτλ., Ὁ ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΔΕΣΦΟΙΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις 1885, σελ. 252. Ὅλην σειράν χρησίμων καὶ εὐλήπτων οἰκογενειακῶν ἐγκολπίων ἀποτελοῦσι τὰ κατὰ καιροὺς ἐκδεδομένα συγγράμματα τοῦ κ. Ζυγούρα, φιλοτιμουμένου τὰς πρωτίστως ἀνάγκας τῆς ἡμετέρας κοινωνίας φιλοστόργως πάντοτε νὰ θεραπεύη. Ἄλλοτε, ὅτε ὁ Ραιγαθὸς πρὸ πεντηκοντασίας μετέφερε τὴν πατρικὴν πρὸς Συγατέρα συμβουλὴν τοῦ διασήμευ Γερμανοῦ Κάμπε καὶ ἔξω ἐνάρετοι καὶ ἀληθινοὶ λόγιοι, καὶ συνεγράφετο ὁ Γερσοτάθης βραδύτερον, τὸ ἔθνος εἶχε πρόχειρα καὶ εὐῶνα κάλλιστα τοιαῦτα ἐγγειριδια, νῦν ὅμως, ἀφοῦ ἐξητλήθησάν τὰ παλαιὰ ἐκεῖνα βιβλία, μόνον ἀπόκτημα ἄξιον συστάσεως ἀνοπόπτου πρὸς ἑλληνικὰς οἰκογενειακὰς εἰς τὰ βιβλία τοῦ κ. Ζυγούρα, μετὰ πατρικῆς ἡμεροτήτος ἐγγυμένου ἀγνώστους ἐυκολίας διὰ τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν.

24. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ καὶ γενικὸν πρόγραμμα τοῦ ἐν Βραίλιᾳ ἑλληνικοῦ ἐκπαιδευτηρίου Γεωργίου Γ. Χρυσολοῖδου. Ἐν Βραίλι 1885. Ἀπὸ πολλοῦ ὀφειλομεν τῷ εὐ-

25. Ο ΤΑΦΟΣ ΤΩΝ ΕΡΑΣΤΩΝ,

διήγημα ἐκπονηθὲν ὑπὸ ΝΑΟΥΜ Η. ΒΟΪΔΑ. Ἀθήνησιν 1885, σελ. 148. Τὸ „ἐλθωνικῆς ὑποθέσεως“ διήγημα τοῦτο „εἶνε ἔργον καθαρῶς ἐξοχικῆς συναρπαγῆς, ἐκπονηθὲν ὑπὸ γλοσσας ἐνέδρας πρὸς κατόπτεισιν τρυφῶν, παρὰ δὲ τὴν μαγευτικὴν τῆς σφαιρώσεως φρίσεως ἐπίδρασιν ἐν αὐτῷ οὐτε τὸ ὑπερβάλλον, οὔτε τὸ φανταστικὸν εἴρηται“. Κατόπιν περὶ τοῦ ἰδίου ἐργοῦ ὁ νεαρὸς συγγραφεὺς λέγει πάλιν ἐν τῷ προλόγῳ: Ἐυνοῖαν διωρον ἀναγνώσεως ἔα ὑποσπῶσιν οἱ προθύμως συνδραμόντες εἰς τὴν ἐκδοσιν αὐτοῦ. Τὰ δὲ σόλοικα τῆς γλώσσας ἀφίεται εἰς τὴν ἐπιεικειαν αὐτῶν ἀναλογισμένων ἐν οὐδεὶς ἰσχυρῶν ἀλάνθαστος εἰδήμων αὐτῆς, πολλῶν δ' ἦτον ὁ κ. Ν. Π. Βοῖδας, ὅστις μετὰ ἰσχύων περὶ τὰς παρειαὶς ἤρεται τῆς σπουδῆς τῆς ὅσον ὥραίας τόσο καὶ ἀναστασθέντος Ἑλληνικῆς γλώσσας. Τοιαύτην σύστασιν προέταξε τοῦ διηγηματός του ὁ νεαρὸς συγγραφεὺς.

26. ΡΑΚΗ ΚΑΙ ΣΑΡΩΦΟΝ,

μυθιστόρημα ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ὑπὸ Κ. Σ. ΠΕΡΒΕΛΗ. Τόμος Α'. Ἐν Ὁδησσῷ 1885, σελ. κδ'. καὶ 136. Σαρώνναμεν ἐκ τοῦ προλόγου τὰ ἐξῆς τοῦ Συγγραφέως ράκη. Ἀρχίζω μυθολογῶν καὶ πρὸ ἀρχῆς προλογίζομαι. Ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα, ἐκ προλό-

γον μωρία συγγραφῆς. Πολλὰ μωρία τὸν στενὸν μωρόν μου τὸν κατεπλημμύρισαν, διέξοδον ζητοῦσαι. Ἐν τῷ προλόγῳ ὁ συγγραφεὺς δεικνύει τοὺς ὀδόντας, ὡς τὰ πρὸς πᾶν τὸν ζῶα τοὺς ἑαυτῶν τοῖς ἀγορασταῖς. Ὁ πρόλογος εἶνε ὁ δικηγόρος, ὁ συνηγορῶν ὑπὲρ τῶν τυχῶν ἀνοσιῶν τοῦ βιβλίου. — Διέσχισα, ἐκ Γερμανίας ἐλαύνων, τὴν Ἀστροφίαν καὶ τὰ ἐπ' αὐτὴν κρατίδια. Ὁ Σὺλλογὸς κατέγεινε οὐκίαν τὰ περικαλύμματα τῆς ἀνθρωπίνου καρδίας. Τὰ παραπετάσματα τῶν αἰῶνων ἤρθθησαν ὑπὸ τῶν νευρωδῶν βραχιόνων Βολταίρου, Σαίκσπερ, Σάνδης, Οὐγγῶ. Ἡ αὐτὴ θραύσις ἢ μάλλον ὁ αὐτὸς ἐσχισμὸς ἐξακολουθεῖ μέχρι τέλους τοῦ βιβλίου, τὸ ὅποσον ὁ κ. Κ. Σ. Π. ἀποφεί, σπουδαῖον δυστυχῶς, εἰς σεβαστὸν αὐτῷ πρὸς ὦνον.

ΠΕΡΙΚΑΛΥΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΕΔΕΜΕΝΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΚΛΕΙΩΣ. — Κατὰ προτίμησιν ἐνός ἐκ τῶν

ἑπτὰ διαγωνισθέντων σχεδιογραφημάτων ἀνετέθη ἡ περαιτέρω ἐπεξεργασία τοῦ χρυσοποιήτου καὶ πολυχρώμου (ἐπὶ οὐρανοχρόμῳ ὑφάσματος) Περικαλύμματος τῆς Κλειῶς εἰς τὰ ἐνταῦθα Βιβλιοδετικὰ Καταστήματα τοῦ Max Baumbach und Comp., ἀναλαμβάνοντα νὰ παραδώσωσιν αὐτὸ πρὸς πώλησιν μετὰ 3—4 ἑβδομάδας. Οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν κτῆσιν τοῦ καλλιτεχνικοῦ τούτου τῆς „Κλειῶς“ περικαλύμματος, καθιστῶντος αὐτὴν ἀναφαίρετον πλέον στόλισμα πάσης ἑλληνικῆς αἰθούσης, παρακαλοῦνται νὰ προκαταβάλωσι τὸ εἰς ἕξ (6) χρυσᾶ φράγκα ἀντίτιμον, τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν εἰς βάρος ἡμῶν λογιζόμενον. Διὰ τοιούτου περικαλύμματος τελείως ἐνταῦθα δεδεμένη καὶ ἐντός στερεῆς καὶ κομψῆς θήκης κεκλεισμένη ἀποστέλλεται ἡ Κλειῶ ἐλευθέρω ταχυδρομικῶν τελῶν ἀντὶ φράγκων χρυσῶν τριάκοντα (30). Αἴτησις τοῦ περικαλύμματος ἢ τοῦ Α. Τόμου τῆς Κλειῶς δεδεμένη ἀνε συγχρόνου ἀποστολῆς τοῦ ἀντιτίμου δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ προφανεῖς λόγους.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ.

Πολλὰ περίεργα πράγματα συμβαίνουσι εἰς τὸν κόσμον, ἐν ὧμοις ἐκ τῶν περιεργότερων τοῦ ἀγγλικῆς χαρακτήρος εἶνε τὸ ἐξῆς: Ὁ ἐν Λονδίῳ τραπεζίτης Ἰοσήφ Δάβσον ἔχει κίνα τινὴν, λίαν μοχθηρῶς φύσεως, καθὸτι ἐντός ἐνός μηνὸς ἐπέπεσε καὶ ἐφόνευσε δύο ἐτέρους κίνας τῆς γειτονείας. Οἱ κύριοι τῶν φονευθέντων ζῶων ἀνηνέχθησαν εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ὁ θεοράτων τῆς δέμιδος ἔδοκε διαταγὴν νὰ θανατωθῇ ὁ κακοῦργος τὴν αὐτὴν ἡμέραν. Ὁ τραπεζίτης ὅμως εἶπεν: „Αὐτὸ ἐγὼ δὲν τὸ δέλω· τί δὲ συμβῆ ἂν δὲν ἐκτελέσω τὴν διαταγὴν; — Τότε ὀφείλετε ἐκάστην ἡμέραν τῆς ζωῆς τοῦ σαύλου σας ἀπὸ τῆς σήμερον νὰ πληρώνετε διὰ μίξας λίρας στεργίνας. — Μίαν λίραν τὴν ἡμέραν, αὐτὸ μᾶς κάμνει τριακοσίας ἐξήκοντα πέντε τὸν χρόνον· μάλιστα, εὐχαρίστως τὰς πληρώνω, φθάσει μόνον νὰ ἴσῃ ὁ σκύλιός μου.“ Καὶ πραγματικῶς ὁ Δάβσον τὴν αὐτὴν στιγμήν ἐμέτρησεν ἐκ τῶν προτέρων τὸ ποσὸν δι' ἡμῶν ἔτος.

26. ΡΑΚΗ ΚΑΙ ΣΑΡΩΦΟΝ,

μυθιστόρημα ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ὑπὸ Κ. Σ. ΠΕΡΒΕΛΗ. Τόμος Α'. Ἐν Ὁδησσῷ 1885, σελ. κδ'. καὶ 136. Σαρώνναμεν ἐκ τοῦ προλόγου τὰ ἐξῆς τοῦ Συγγραφέως ράκη. Ἀρχίζω μυθολογῶν καὶ πρὸ ἀρχῆς προλογίζομαι. Ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα, ἐκ προλό-

μωρία συγγραφῆς. Πολλὰ μωρία τὸν στενὸν μωρόν μου τὸν κατεπλημμύρισαν, διέξοδον ζητοῦσαι. Ἐν τῷ προλόγῳ ὁ συγγραφεὺς δεικνύει τοὺς ὀδόντας, ὡς τὰ πρὸς πᾶν τὸν ζῶα τοὺς ἑαυτῶν τοῖς ἀγορασταῖς. Ὁ πρόλογος εἶνε ὁ δικηγόρος, ὁ συνηγορῶν ὑπὲρ τῶν τυχῶν ἀνοσιῶν τοῦ βιβλίου. — Διέσχισα, ἐκ Γερμανίας ἐλαύνων, τὴν Ἀστροφίαν καὶ τὰ ἐπ' αὐτὴν κρατίδια. Ὁ Σὺλλογὸς κατέγεινε οὐκίαν τὰ περικαλύμματα τῆς ἀνθρωπίνου καρδίας. Τὰ παραπετάσματα τῶν αἰῶνων ἤρθθησαν ὑπὸ τῶν νευρωδῶν βραχιόνων Βολταίρου, Σαίκσπερ, Σάνδης, Οὐγγῶ. Ἡ αὐτὴ θραύσις ἢ μάλλον ὁ αὐτὸς ἐσχισμὸς ἐξακολουθεῖ μέχρι τέλους τοῦ βιβλίου, τὸ ὅποσον ὁ κ. Κ. Σ. Π. ἀποφεί, σπουδαῖον δυστυχῶς, εἰς σεβαστὸν αὐτῷ πρὸς ὦνον.

26. ΡΑΚΗ ΚΑΙ ΣΑΡΩΦΟΝ,

μυθιστόρημα ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ὑπὸ Κ. Σ. ΠΕΡΒΕΛΗ. Τόμος Α'. Ἐν Ὁδησσῷ 1885, σελ. κδ'. καὶ 136. Σαρώνναμεν ἐκ τοῦ προλόγου τὰ ἐξῆς τοῦ Συγγραφέως ράκη. Ἀρχίζω μυθολογῶν καὶ πρὸ ἀρχῆς προλογίζομαι. Ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα, ἐκ προλό-

ΚΑΘΙΣΜΑ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΗΣ.

Αἱ συνήθως ἐν χρῆσει παρ' ἡμῖν ραπτομηχαναὶ σὺν τοῖς ἀνεκτιμήτοις αὐτῶν πλεονεκτήμασι καὶ ταῖς ἐυκολίαις, τὰς ὁποίας παρέχουσιν εἰς τοὺς ράπτοντας, ἔχουσι συγχρόνως καὶ σοβαρὰ τινα μειονεκτήματα, λίαν ἐπηρεάζοντα τὴν καθόλου κατάστασιν τῆς ἡμετέρας ὑγείας καὶ καθιστῶντα ἡμᾶς ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον νευροπαθεῖς καὶ ἐξητλημένους κατὰ τὸ νευρικὸν σύστημα. Οἱ ἰατροὶ πρὸ πάντων εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσι τοῦτο, καὶ οὐκ ὀφείλωσι ἀναγκάζονται ν' ἀπαγορεύωσιν εἰς γυναῖκας καὶ κοράσια τὴν κίνησιν ραπτομηχανῶν· ἀλλ' ἢ ἀπαγορεύωσιν αὐτὴν, δυναμένη ἀζημίως νὰ ἐκτελεσθῇ ὑπὸ τῶν ἐυπόρων οἰκογενειῶν, διὰ τοὺς πτωχοὺς ἀστούς καὶ τὰς ἐνδεδεῖς ραπτρίας σημαίνει τὸ αὐτὸ καὶ νὰ παύσωσι πλέον ἐργαζόμεναι πρὸς πορισμὸν τοῦ ἐπιουσίου των ἄρτου.

Δεκάδες πειραμάτων ἐγένοντο καὶ ἄλλοι τόσοι διαγωνισμοὶ διοργανώθησαν ἐπ' ἐσχάτων, ὅπως εὐρεθῆ τοῦλάχιστον κινήτριόν τι τῶν ραπτομηχανῶν μέσον, εὐμεταχειρίστον καὶ ἐφθγνὸν συγχρόνως, ἵνα παύσωσι πλέον αἱ γυναῖκες ἐξαντλοῦσαι τὸ νευρικὸν τῶν σὺστημα διὰ τῆς συγχῆς καὶ ἀτελευτικῆς κινήσεως τῶν μηχανῶν διὰ τοῦ ἰδίου των σώματος. Καὶ κατασκευάσαν λοιπὸν ἠλεκτρικοὺς κινήτῆρας καὶ μετεγενερίθησαν τὴν πιστικὴν δύναμιν τοῦ ὕδατος, ἐκμηχανήθησαν μεγάλας καὶ περιπλοκάς συσκευὰς καὶ ἔθεσαν εἰς κίνησιν τὸν ἀτμὸν καὶ τὰ λοιπὰ, — ἀλλ' ἐξ ὧων τούτων ἀτυχῶς οὐδὲν μέχρι τοῦδε μέσον καταρτίθη νὰ εὐρεθῇ ἱκανὸν νὰ τύχη παγκοσμίῳ φήμης καὶ ἀποδοχῆς.

Ἐσχάτως ὁμοίως ἐν Μυλχαίουζεν τῆς Θουριγγίας μηχανικός Γουλιέλμος Χόφμαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κατέφυγε πάλιν εἰς παναρχαίαν τινὰ τῆς φύσεως δύναμιν, τὴν ἔλεξεν τῆς γῆς. Ἔργον του εἶνε ἡ ἐν τῇ παρατιθεμένη ἡμῶν εἰκόνι ὁρωμένη ἔδρα.

Προ τῶν ποδῶν μας ἔχομεν τὸν μοχλὸν (g), ἐφ' οὗ στηρίζομεν αὐτοὺς καὶ ὅστις ἀναλόγως πρὸς τὸ μῆκος τῶν σκελῶν δύναται νὰ τεθῇ ὑψηλότερον ἢ χαμηλότερον. Ἐπ' αὐτοῦ λοιπὸν στηρίζομεν ἀμφοτέρους τοὺς πόδας μεδ' ἱκανῆς δύναμει οὕτως, ὥστε ἡ ἔδρα ἐγείρεται μετὰ τοῦ καθημένου προσώπου εἰς ὕψος δύο-

δεκα περίπου ὑφεκατομέτρων. Τὸ βάρος ὁμοίως τοῦ σώματος ἀφ' ἑτέρου πιέζει καὶ αὐτὸ ὀδοντωτὴν τινὰ βάρβον (c) θέτουσαν ἐν τῷ ἅμα εἰς κίνησιν σύμπλεγμα τῶν τροχῶν λίαν εὐφύς καὶ ἀπλούστατον ἐν ταύτῳ. Ἐντεῦθεν ὠθεῖται ὁ δίσκος τῶν ἱμάτων (d), ὅστις μεταφέρει τὴν δύναμιν εἰς τὴν ῥαπτομηχανήν (A). Ἐν ὁμαλῷ ῥυθμῷ κινῶντες καὶ κινούμενοι μεταπίπτομεν αὐδὴς ἐντὸς δέκα ἢ δώδεκα δευτερολέπτων εἰς τὴν πρώτην ἡμῶν θέσιν, τὰ μέλη, ἅτινα ἐν τῷ μεταξὺ ἀνεπαύθησαν, ἀν ὑποτεθῇ ὅτι προηγουμένως ἐκο-

πίασαν, πιέζουσιν ἐκ νέου μετὰ δύναμει τὸν μοχλόν, ἐν ᾧ ὅλη ἡ μηχανὴ ἡσύχως καὶ ὁμαλῶς ἐξακαλοῦσθαι τὴν ἐργασίαν της, ἣν τινὰ ἀκαριαίως δυνάμεθα ν' ἀνακόψωμεν δια μίαν καὶ μόνην στροφῆς τοῦ δια τοῦ γραμματος h ὑποδεικνυμένου μηχανήματος.

Καὶ ἀνευ προηγουμένης τινὸς ἀσκήσεως αἱ ἐργαζόμεναι γυναῖκες δὲν εὐρίσκουσι τὴν ἀνάβασιν καὶ κατὰβασιν ταύτην ὅλου των τοῦ σώματος κοπιαστικὴν καὶ ὀχληράν, μόνον δὲ ὅταν πρόκηται νὰ βράψωσιν ὑφάσματα διὰ λεπτῶν βράβων καὶ νὰ κομήσωσιν αὐτὰ διὰ κεντημάτων ἀπαραίτητος εἶνε καὶ μικρὰ τισ τῶν σώματος ἀσκήσεις καὶ τῶν χειρῶν προπαίδια. Τὸν συνήθη μοχλὸν δέον οἱ πόδες, ἐντὸς ἐνός δευτερολέπτου, δις νὰ πιέζωσιν, ἐν ᾧ ἐνταῦθα ὁ μοχλὸς τῆς ἔδρας ἀρκεῖ ἐντὸς δεκαπέντε δευτερολέπτων ἕκαστ' μόνον νὰ πιεσθῇ, καὶ τοῦτο χωρὶς ν' ἀπαιτῇ πλείονα τῆς συνήθους δύναμιν καὶ δεξιότητα. Ἐκάστη ῥαπτομηχανή, οἰουδήποτε καὶ ἀν ᾗνε συστήματος, δύναται μετ' ἐπουσιώδεις τινὰς μεταβολὰς νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὴν ἔδραν ταύτην τοῦ βράψιματος, διὰ νὰ ἐξιωνῆται δὲ πᾶσαι αἱ δυναταὶ διαφοραὶ τοῦ βάρους τοῦ σώματος, ὑπάρχουσι περὶ τὸν δίσκον διάφορα τὸ μῆκος σχοινία, ὧν τὰ μικρότερα χρησιμεύουσι διὰ πρόσ-ωπα ἔχοντα βάρους ἑλασσον τῶν ἑκατὸν λιτρῶν. Ὅταν ὁ δίσκος κινήται διὰ τοῦ μικροτέρου σχοινίου, τότε ἀρκεῖ τὸ βάρος τριετοῦς παιδιοῦ ὅπως πύση τὴν ἔδραν πρὸς τὰ κάτω καὶ νὰ θέσῃ τὴν ῥαπτομηχανήν εἰς κίνησιν. Φυσικῶς ὅλος ὁ μηχανισμὸς πρέπει πάντοτε ν' ἀλείφεται ἐπιμελῶς δι' ἐλαίου.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ.

ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν οὐρανίων τούτων μορφῶν, ὧν τὴν ιστορίαν καὶ τὴν χάριν ἐπιχειροῦμεν νὰ ἐξηγήσωμεν κατωτέρω, ἀρχόμεθα τῆς ἐκάστοτε βραχέως τῶν εἰκόνων ἐρμηναίας.

Οὐδὲν εὐγενέστερον καὶ εὐφροσυνώτερον τῆς ἀπολαύσεως ἢν ἔχει ὁ ἄνθρωπος νὰ ποιεῖ ἢ ἐκ τῆς πεφωτισμένης καὶ ἡρέμου μελέτης τῶν περὶ ἡμῶν συμβαινόντων, οὐχὶ βεβαίως τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν βιωτικὴν μέριμναν, οὔτε τῶν σχετιζομένων πρὸς τὴν κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ τῶν ἐκδηλούμενων τὸν φυσικὸν τῆς ἀνθρωπότητος βίον, μυστηριωδῶς παρερχόμενον πάντοτε, αὐτομάτως λειτουργοῦντα καὶ μόνον εἰς τὸν ἡσύχον παρατηρητὴν ἀποκαλύπτοντα τὸ ἴδιον μεγαλεῖον καὶ τὴν ἀρητην αὐτοῦ χάριν. Νεάζει περὶ ἡμῶν αἰετοεὶς ἡ τῆς φύσεως ὁρμή, οἱ δὲ διαβλέποντες τὴν δραστηριότητα τῆς ὑπολανθανούσης ταύτης ζωῆς, βαθύτατα αὐτὰ αισθάνονται τὰ θέλητρα τῆς ἰδίας αὐτῶν ὑπάρξεως, καὶ συγκεντροῦσιν ἀνεξάρτητὸν τινὰ εὐδαιμονίαν εἰς ἑαυτούς, καὶ ἐπαναβλέπουσι τὰς γλυκειὰς ἐκεί-

νας ὀπτασίας, αἵτινες ἐγκατελείψαν ἡμᾶς μετὰ τῆς παιδικῆς ἡλικίας.

Τὴν τοιαύτην ἠδονὴν καθίστησι πάντοτε πρόχειρον ἢ τῶν ἀθῶων παιδιῶν θεᾶ: ὅταν προσηλώσωμεν τὰ βλέμματα πρὸς τὴν ἀνηθον ταύτην τῆς ἀνθρωπότητος μερίδα, πρὸς τοὺς κεκλεισμένους τούτους κάλυκας, τὸ ἀφέλές καὶ ἄκακον αὐτῶν μειδιᾶμα, τοὺς γλυκεῖς καὶ γελοῦντας ὀφθαλμούς των, οὐδέποτε ἐπέρχεται ἡμῖν ἡ ἰδέα τοῦ πιθανῶς πολυστηνάκτου μέλλοντός των, διότι τὰ τρυφερὰ ταῦτα πλάσματα προεξοφλοῦσι πᾶσαν τῶν ἐπελευσομένων χρόνων τὴν πικρίαν καὶ ἀβλιότητα διὰ τῶν οὐρανιωτέρων ἀπολαύσεων, τὰ πάντα ἀγνοοῦντα καὶ οὐδὲν θέλοντα νὰ μάθωσιν. Ἡ ὕψις τοῦ παιδός εἶνε ἡ γνησιωτέρα προσωποποίησις τῆς παρ' ἀνθρώποις εὐδαιμονίας, πρὸς ἣν ἀτενίζοντες οἱ ταλαίπυροι ἡμεῖς λησμονοῦμεν εὐκόλως καὶ οἰκειοθελῶς τὴν σύγχυσιν τοῦ κόσμου τούτου, θεωροῦντες τὰ περὶ ἡμῶν ταῦτα ὄντα ὡς ὠραία ἀνθύλλα ἐκ τῶν ἔλυσιν ἀγνώστου ἡμῖν εὐδαιμονίας μεταφουθεντά, ὡς προφήτας αἰσιωτέρου μέλλοντος. Εἰς τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, ὅπου ταῦτα κἀθηγνῆται, ἀνανακλάται ἢ ἰλαρὰ ὕψις των, ἥρασι δὲ διακρῆει ὁ βίος αὐτῶν ἐπὶ τῇ θεᾷ τῆς ἀγγελικῆς μορφῆς των. Εὐδωδεὶς νάρκισσοι, ἐκ τῆς ἰδίας ἀρδεύομενοι δρόσου! Εἰς τὸ διπλὸν τοῦτο τῆς θείας χάριτος θέαμα ἀναγνωρίζομεν ἡμᾶς αὐτούς, ἀγνωστός τις θέρμῃ καὶ λάμπει οὐρανία περιβάλλει ὡς ἀκτινωτὴ αἴγλη τοὺς ὀφθαλμούς μας.

Εἰς τὰ σκῆρα καὶ μονήρη δάση ἀνητχούσιν ἐνίοτε μυστηριώδεις ψιδυρισμοί, ἀκατάληπτοι καὶ ἀόριστοι τόνοι, ὧν ἀγνοεῖ ὁ μελαγχολικὸς διαβάτης τὴν πηγὴν καὶ τὴν αἰτίαν. Ὅμοιοι ἐπέρχονται καὶ εἰς τὴν διάνοιαν ἡμῶν ἐνίοτε σκέψεις, μὴ ἐνοικουσαὶ διαρκῶς εἰς τὸ πνεῦμα, ἀλλὰ μακρόθεν προσμεϊδιῶσαι ἡμῖν καὶ ὡς φωτεινὰ μετέωρα ἀφανίζομενα.

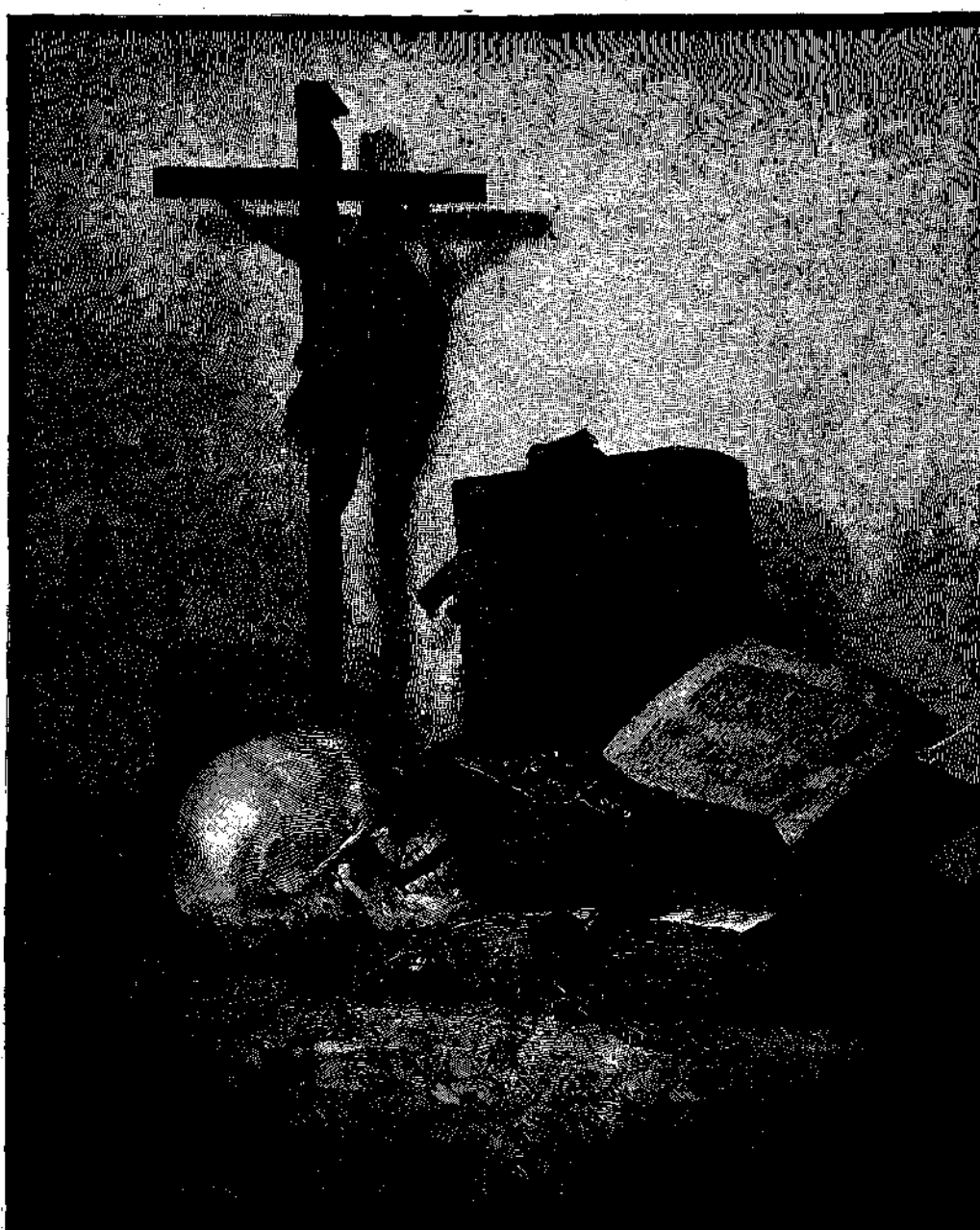
Αὐτὸ εἶνε τὸ θεῖον τῶν ἀναμνήσεων φῶς, ἅμα τῇ ἐκλείψει τοῦ ὅπου ἀποκαλοῦμεν μεμψιμοίρας καὶ θεωροῦμεν οἱ νίπτοι πλάνην πᾶσαν προγενεστέρων εὐδαιμονίων ἡμῶν. — Καὶ εἰς τὴν ὅψιν τοῦ παιδιοῦ ἐνσαρκοῦνται αἱ γλυκύτεραι ἡμῶν ἀναμνήσεις. Ἡ μαύρη σκιά τῶν ἐπιγείων δὲν ἀμαυροῖ τὸ οὐράνιον φῶς τῆς φυσικῆς ταύτης εἰκόνας. Τὰ πάθη ἡμῶν καὶ αἱ φροντίδες, νωθροὶ ἔρωτες ἢ ἄγρια μῆση δὲν διέστρεψαν τὰς τρυφεράς ταύτας ψυχὰς. Ἐντεῦθεν εἶνε διδακτικώτερον καὶ παιδαγωγικώτερον τὸ ζητεῖν παρὰ τῷ ἀνδρὶ τὰ ἴχνη τῆς παιδικῆς αὐτοῦ ἡλικίας ἢ παρὰ τῷ παιδί τῶν μέλλοντα ἀνδρα. Διότι, τί ἄλλο εἶνε οἱ σημερινοὶ ἄνδρες παρὰ διεφθαρμένα παιδιὰ; Δὲν προχωροῦμεν, ἀλλ' ἀπισθοχωροῦμεν δυστυχῶς ἐν τῷ βίῳ, τὸ δεῖδεικνόν τῆς ἀνθρωπότητος κάλλος εὐρηταί παρὰ τοῖς παισὶ.

Καὶ τὰ παιδιά ταῦτα, Σὺ ὁ συμπαθεστάτη τοῦ Ραφαὴλ μεγαλοφύνα, Σὺ καὶ μόνη κατάρθωσας ν' ἀπεικονίσῃς! Αἱ καλλύνουσαι τὰς γραμμὰς ταύτας ἀγγελικαίων δύο παιδιῶν προτομαὶ ἐμπνεοῦσιν εὐχὴν τὴν χάριν τῆς ὠραίας ἡμῶν θρησκείας ἐρμηνευσοῦσαι ἅμα τοῖς πνεύμα

τῶν γλυκυτάτων ἀρχηγῶν της, ὅτε ὁστος ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα ἔλεγεν, „*Λεγετέ τὰ παιδιά ἐρχεσθαι πρὸς μέ, καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ**“.

— Εἰς τὸ μαρτυρολόγιον πολλῶν οἰκογενειῶν εἶνε ἀναγεγραμμένα ἐποχαί τινες δοκιμασίας, καθ' ἃς ὁ ὄμιλος τῶν οἰκείων ἀρέσεται ὑπομονὴν καὶ καρτερίαν ἐκ τοῦ ἥθους τοῦ σεβαστοτέρου ἐν τῷ οἴκῳ προσώπου. — Τίς ἐξ ἡμῶν, ἐν στιγμαῖς μαύρης ἀπωλείας ἢ ἐπικειμένου κινδύνου, δὲν ἤτένισεν ἀπέλπις ἢ περίφοβος τὴν μορφήν σοβαροῦ πατρός καὶ δὲν ἤντησεν ἐκ τῆς ἀνδρικῆς αὐτοῦ ἀξιοπρεπείας παραμυ-

* Μαρκ. 10, 14. Πρβλ. καὶ Ματθ. 18, 3.

ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ.

Εἰκὼν τῆς πρῆξισης Βικτωρίας.

θίαν ἢ θάρρος; Ἄν τὰ ἔθνη δὲν ὑποβάλλονται πάντοτε καὶ καθ' ὅλα εἰς σύγκρισιν πρὸς τοὺς οἴκους καὶ τὰ άτομα. συνταύτιζεται ὁμοίως εἰς ὄρισμένας περιστάσεις ἢ θεοῖς ἐκείνων πρὸς ταῦτα, οὐδὲ ὑπάρχει ὁ ἀρνούμενος, ὅτι τὸ ἡμέτερον Γένος ἐν καιροῖς χαλεπῶς παρέσχε καὶ παρέχει τὰ συγκινητικὸν θέαμα τεθλιμμένου οἴκου, καὶ τοῦτο, διότι αἱ οἰκογενειακαὶ ἀρεταὶ καὶ παραδόσεις δὲν ἔπαυσαν ἱστορικῶς

λατρεῖσθαι καὶ ἐν ἀνάγκῃ χρησιμοποιοῦμενα παρ' ἡμῶν. Ἐχει πρᾶγματι ἡ δυστυχισμένη, συνεκτικῶν θάλλπος καὶ ἀφθονεῖ εἰς μεγάλα διδάγματα. Ἐνομοῖσαμεν κατὰ ταῦτα καὶ ἡμεῖς, ὅτι ἀνταποκρινόμεθα πρὸς ὑψηλόν τι τῶν ἡμερῶν τούτων αἰσθημα δημοσιεύοντες ὠραιοτάτην εἰκόνα τοῦ ἐστεμμένου πατρός τοῦ ἔθνους μας. — Δὲν εἰμεθα ὀφθαλμῶδες ἀγκυρῶν ἡμᾶς ἢ ὅψις τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων!

— Ὅσα ἡ ἀνθρωπότης ὄνειρα καὶ ἄλλα φανταστικὰ ἐπινοήματα δὲν ἐπρόφασε σὺν τῷ χρόνῳ ν' ἀποχρυσυλλώσῃ εἰς καθαρὰς θερησκευτικὰς ἰδέας, ἠθέλησε κατ' ἄλλον τινὰ δογματικὸν τρόπον νὰ οἰκονομήσῃ, καὶ ἀπομημονεύσομαι αὐτὰ παρεδωκέν ἀπο γενεᾶς εἰς γενεάν. Ὁτῶν βαθμηδὸν καὶ καθ' ἕξιν ἔλαβεν ὑπόστασιν ὁ μῦθος, ἡ πλουσιοπάγη αὕτη πηγὴ φιλολογικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς παραγωγῆς. Ὁ διάσχιμος τῆς „Σχολῆς τοῦ Μονάχου“ ζωγράφος Bodenhansen, γνωστὸς ἦδη εἰς τοὺς ἡμετέρους Ἀναγνώστας ἐκ τῆς εἰκόνας τῆς Ἡρώς καὶ τοῦ Λεάνδρου, ἐπεγείρησε νὰ παραστήσῃ τὴν προσωποποίησιν τῆς ἰδέας τοῦ Μῦθου, ἀναμφίβολως δὲ διὰ τοῦ θαυμαστοῦ αὐτοῦ ἔργου ἔσθησε περίφημον μνημεῖον τῆς συγχρόνου παρὰ Γερμανοὺς Τέχνης. Ἐπαμίλλον τοῦ πρωτοτύπου ἑυλογώρημα παρέχει σήμερον δι' εὐμεγέθους εἰκόνας ἡ Κλεῖω. Εἰς τὸ φύλλωμα παρακτῆος δάσους ἐμφανίζεται ἐν μέσῳ τῶν ποικίλων παραλλαγῶν τοῦ δύνοντος ἤλιας φωτός ἢ μορφή ἀγνῆς καὶ ὠραίας

κώρη, βεβυδιμένης εις την εκπληκτικήν ακρόασην μυστηριωδών ψιδουρισμών, ους αναδίδει ο φλοίσβος τών υδάτων και ή δια τών φύλλων πνέουσα αύρα. Ο κόσμος τών παραδόξων άκουσμάτων και τών τολμηρών όνειροπολημάτων ανοίγεται ήδη πρό τών έκστατικών της παρθένου οφθαλμών, συμπληρωθεί δε το όμοιότητες θέαμα ή παρουσία της σοβαράς γλαυκός με το σκεπτικόν βλέμμα της, σύμβολον γοητευτικών έπαγγελιών. Άθώαι, όσον και ήσυχάει της παιδικής μας ηλικίας φαντασιοπληξία, άν ή ανάμνησις καθίστησι τόσοσν πρόσφιλη την οικογενειακήν έστία, όπου ένεπνεύσθημεν και άπηλαύσαμεν την χάριν των!

— Ο νεώτερος άδελφος του διασήμου Γαβριήλ Μάξ Έρρίκος εξέθεσε πρό τινος εν Βιέννη, όπου διαμένων διδάσκει εν τή Μεγάλη τών Τεχνών Άκαδημία, χαριστάτην έλαιογραφίαν, δι' ής ζωηρότατα παρέρστησεν άελλη τών παιδίων συνηθειαν. Και ήμεεις οι Άνατολίται ένθυμούμεθα, ότι πολυ συχνά ήγίναμεν μετ' άλλων παιδικών όμηλικών θέματα νοστιμωτάτης πλέον, της οποίας εινε πάντοτε μοχθηρόν άγώγι οι τηλεγραφοί πάσαλοι. Νεαρώτατοι λοιπόν συνωμιόται και άποκομιστάι έχομεν την πεποιθήσιν ότι θ' άκούσουμε τον τηλεγραφο και κατ' αυτόν τον τρόπον θ' άποστηθίσωμεν και θα διαδώσωμεν ήλας τας μυστικές διαταγάς, όσας οι κ. κ. Σαλιβορηή και Σ' διαβιβάζουν εις κάτι κανάρια άπο κωλοσπίου στόλων. Προσεκολλώμεν τα ότια εις τας μαύρας εκείνας ράβδους, βομβούσας μόνον ως αι μέλισσαι και ουδέν σαφές έκμυστηρευόμενα, άνελαμβάνομεν λίθους και με πέσμα κατεφόρομεν δυνατούς κτύπους επ' αυτόν, άσφαφεστέρως τώρα αναδιδουσών βόμβους. „Σίατα! ν' άκούσουμε τώρα!“ Άλλά μάτην! Πολύς καιρός πρέπει να παρέλθη έως ότου μάθωσι τα άθώα παιδία, ότι δεν εινε ίδιον καλής ανατροφής να μανθάνωσιν εις τόσοσν μικράν ηλικίαν ύβρεις, ήλας εξέφεραν ο εύγενέστατος κύρ. Ρούμφολιδ πρός τον κ. Δηλιγιάννη, τας οποίας και δια τοϋτο ο πρωθυπουργός της Άγγλιας διαβιβάζει κρυπτογραφικώς, εκ σοβαροϋ βέβαια πρός την δημοσίαν ήδκήν.

— Ως ελη ή ρωμαϊκή φιλολογοία εινε πιστή ήχώ της ελληνικής και ο κατ' οίκον επίσης τών Ρωμαίων βίος δεν ήν διάφορος του άρχαίου Έλληνικοϋ, οϋτως όμοιάζον και αι θρησκευτικά παραδόσεις και άλλα έθιμα της Ρώμης πρός τα εν Έλλάδι. Την διδασκτικήν των προπατόρων μας άφέλειαν άπετύπωσαν μετ' άμειώτου χάριτος εις τόν ίδιωτικόν βίον και οι Ρωμαίοι, μίαν δε των μεγαλοπρεπών σκηνών του παρ' άρχαίοις οικογενειακοϋ βίου παρίστησιν ή γαμήλια της Ρωμαίας Ύυσια. Τοϋς έφεστίουσ Θεοϋς άντικα-

θήσθησιν κατά την περιστασιν ταύτην ή Άφροδίτη, εις τόν βίωμόν της οποίας κατατίθησιν ή νύμφη μετ' άνθέων παιδικά άθύρματα. Προσήρχετο δε εις την άνακτακτον ταύτην και ήσυχάει θυσιάν κατά τας πρώτας ήμέρας του γάμου, εύχαριστοϋσα τή θεά δια την εύρεσιν τόσοσν προσφιλοϋς συζύγου, όστις παρέλαβεν αυτήν εις τόν ίδιον οίκον άπο του πατριοϋ, εν οϋ διήγε τον άφροντιν και μονότονον παρθενικόν βίον και πρό μικροϋ έτι κατέγιεν εις παιδικάς ένασχολήσεις. Ο αϋλος ήκολούθει τας εύχάς και την θυσιάν, άντήχη εις την στοάν ο ύμναιος και ή εύλογία της Κυπριας έπλήρου τόν οίκον εύδαιμονίας. Ταύτην την εικόνα έγραψεν ο Fritz Schneider.

— Άλλ' αι άκατάπαυστοι της γερμανικής Τέχνης πρόοδοι δεν άντιπροσωπεύονται μόνον υπό ίδιωτών και Σχολών και Άκαδημιών, εις την έμφύχωνσιν αυτόν συνειζέροι και ο βασιλικός θεσμός, αι δε γερμανικαι αύλαι ύπήρξαν άνεκαθεν φωτώρια των Μουσών. Άν το στέμμα του Αυτοκράτορος των Γερμανών κοσμοϋσιν οι άδάμαντες τόσοσν στρατιωτικών θριαμβών, ή σύζυγος του υιοϋ και διαδόχου του Βικτωρια πολλάν έλαβε την δάφνην πρωτοστον και έξόχου καλλιτέχνιδος. Τα άνθη της ειρήνης δρέπουσιν αι άβραι των ήγεμονίδων χείρες, καδ' ήν εποχήν αι τών άνδρών δράττωνται στιβαρώσ της σπάθης. Μακάρια έθνη! — Πρόεστη δε πολλών καλλιτεχνικών σωματαίων ή πριγκιπισσα αυτή, νυν δ' επιτίμως, άλλα και ενεργώς προεδρευει πολλών Άκαδημιών, διότι την βαρύτητα του τίτλου ύποφέρει δι' άκαμάτου και παραγωγικής εργασίας. Ίδικόν της έργον εινε ή σημερινή όπισθεν παρατιθεμένη Μπατιούη, εις την εκτέλεσιν της οποίας κατεβλήθη μεγάλη γνώσις της καλλιτεχνικής συμμετρίας — ως εκφράζονται αυτοι έδω οι τεχνοκρίται — και ποιητικωτάτη φαντασία ειργασθη. Εινε το πράγμα όλιγον ζένον άν όχι και άγνωστον πρός ήμας, διότι ήμεεις δεν κατέγιναμεν ως οι βόρειοι λαοι με πολλά κομβολόγια και με έσταυρωμένους, μεγάλα βιβλία και χονδρά έχομεν πολλοϋς αιώνας ν' άνοίξωμεν, την δε κεφαλήν του σκελετού μόνον οι φοιτηται της ιατρικής λαμβάνουσιν ένιστε ύπ' έψιν εις τας μελέτας των. Πράγματι, το φθαρτόν των επιγειών άλλως ήμεεις εκφραζόμεν, και πολλαίς εν τή δημοτικη ήρών ποιήσει άρκει ή στέρησις του ήλιακοϋ φωτός πρός παράστασιν του μεγιστου των θανόντων μειονεκτήματος. Άλλ' ή ίδιοσυγγρασία του ποιητικοϋ ήμων λαοϋ δεν εινε ορθόν να λογίζεται ως άλλανθαστον κριτήριον και ζένον άριστουργημάτων, των οποίων ή γνώσις πρέπει να πληθυνθη επίσης μέχρι της μορφώσεως νέας ελληνικής τέχνης.

ΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΕΣΠΕΡΙΑΣ.

χρώσεως και κήσεως ευεργέται του ελληνισμού. Και ίσως μεν δύναται τις να δικαιώση και ν' όνευχθ' την βλάσφημον γλώσσαν των φιλελληνικών οργάνων, όντι άνάλογο συνήθως τιμήματος άνακουρόντων τοϋς πρός την

είρήνην ύμνους, άλλ' εινε άπελπιστική τῶ όντι ή άνάγνωσις ρυπαρών αρθριδίων εν πάση γερμανικη ήφημεριδι, άν τύχη μάλιστα το φυλλάριον να κηδέται των πτωχών συμπερόντων συντηρητικών μικρομπορισκων. Τπο στατιστικην άπλωσ έποψην εινε σπάνιον φαινόμενον, ότι εν και μόνον γερμανόφωνον φύλλον, ή σοβαρά Έφημερίς της Δευρίας (όχι ή έγγώριος Ημερησία) όμιλει εν έμβριθεστάτοις άρθροις την εύγενή των Γάλλων γλώσσαν, συνηγορούσα μετ' άκαταμαχέτου λογικῆς και άμεροληψίας ύπέρ της ήμετέρας ύποθέσεως. Εϋτυχώς ουτε βούς επί γλώτταν των Συντακτών αυτής βέβηκεν, ουτε όρεξις ελληνικοϋ παρασώμου δύναται να προσαφθ' εις πρόσωπα άνωτέρα αγοραπωλησίας, ουτε νής διδ των γραμμών τούτων δίδεται πρός παροχην τοιοϋτων. Εθηνόγνωμον άπλωσ μείλια της προς ήμας ευνοίας των εξέφυγε την γραφίδα μου, καδ' ήν εποχήν πάντες έχομεν άνάγκην φρονίμου θάρρους.

Και ταϋτα μεν έχουσιν οϋτως, άλλας δ' ένδιαφερούσας Σοι ειδήσεις συνέλεξα τας εξής:

“Οτι πολλα ψεύδη διαδίδονται και πιστευονται υπό των άνθρώπων εινε γνωστόν, επίσης δε γνωστόν εινε, ότι πρωτίστη πηγή πάσης ψευδολογίας εινε ή σπερμιολόγος εκείνη γραφή, ή καλουμένη τύπος. Ο Ευρωπαϊκός λοιπόν αυτός τύπος διέδωκεν επ' εσχάτων μίαν ψήμη, ή όποια σημερον άποδεικνύεται θερμών κεφαλών έφεύρημα. Έλέγηθη, ότι κατά τόν σεμνοβουλιγαρικόν πόλεμον έσχηματίσθη και ιουδαϊκόν τι τάγμα, θαύματα επιτελέσαν επί τού πεδίου της τιμῆς. Τώρα βεβαιούται, ότι τοιοϋτον τάγμα

εξ Ιουδαίων ουτε καν ύπήρξε, και τοϋτο ίσως ίνα πληρωθῆ το θρῆν, ότι από της ύπό Τίτου άλώσεως της Ιερουσαλήμ ο Ιουδαίος άπολις πλόνης μόνον θα ήνε, ουχι δε και γενναίος μαχητής. Άλλά τίς άρα γε εινε ο πονηρός έφευρέτης της ιστορίας ταύτης;

Και νομίζετε ότι ύπάρχει εν Ευρώπη, και ίδια εν Γερμανία, έλευθερία; Τό εξής έπεισιόδιον άνάγνωτε πρώτον και έπειτα συγκρίνατε την θέσιν των εν Έλλάδι και των ένταϋθα δημοσιογραφούντων. Ο από του Δεκεμβρίου εν Βερολίνω διατρίβων δόκιμος της Δανίας συγγραφεϋς Έρμάννος Bang εξεδιούχθη εσχάτως εκ της πόλεως ταύτης και εκ Πρωσίας ως „όχληρός ζένος“. Η άστυνομια εύρεν αυτόν πρώταν τινα εν τή κλήν του ακόμη κατακείμενον και άπήτησε παρ' αυτού άμέσως να έγερθη και να έγκαταλείψη άνευ άναβολής το Βερολίνον. Τς μεσολαβήσει όμως του πρόσβους της Δανίας έλαβεν άδειαν να παραμείνη 48 ώρας ακόμα πρός τακτοποίησιν των ύποθέσεών του. “Ως αιτιαν του μέρου τούτου λέγεται ότι ο ύπουργός Πουττάμερ επέδειξεν εις τόν προσβευτήν της Δανίας άδρον τι, δημοσιευθέν εν τιν ήφημεριδι της Νορβηγίας, εν οϋ ο Bang έγραψεν άνοικείους κρίσεις περί των εικών της αυτοκρατορικής οικογενείας. Ο μολις 26ης της ηλικίας Bang εινε εις των γονιμωτέρων και εύφωστερότων σκανδιναυών συγγραφέων, πολλα δε των έργων αυτοϋ μετεφραστάθησαν και εις ζένας γλώσσας, ίδια δε εις την γερμανικην.

Πόσον φροντίζουσι τα άλλα κράτη περί της υγείας των ύπηκόων των και πόσα κοσά δαπανώονται πρός τόν σκοπόν τοϋτον δύναμεθα να φαντασώμεν λαμβάνοντες πρός το παρόν ύπ' έψιν μόνον την γεύσιν και φήην της Ιταλίας χώρας. Ένα ο βασιλευδς αυτης Ουμβέρτος υπέγραψεν εσχάτως νόμον, δι' οϋ επιψηφίζονται εκατόν έκατομύρια φράγκων πρός βελτίωσιν των υγεινομικών πραγματιών της Νεαπόλεως. Μετ' ολίγον δε άρχίζουσι και αι πρός άποανάφασιν της πόλεως εργασίαι και ελπίζεται μετ' παρέλευσιν οϋ πολλοϋ χρόνου να κατασθῆ ή δελτικη ασθη της Ιταλίας νύμφη Ικανή, ευθαρσώς ν' άνιμετωπίχη εις το μέλλον πάσης φοβερης και άνθρωποκτόνου επιδημίας προσβολῆν.

Η άνάπτυξις των γεωγραφικών έταιριών έφθασε πλέον εις τας ήμέρας ήμων εις το κατακόρυφον αυτης σημείον. Πασών δε πρώτη εινε ή εν Βερολίνω γεωγραφική έταιρία, εις ήν κατά το παρελθόν μόνον έτος 1885 ένεγρήςσαν 127 νέα μέλη. Κατάλογός τις έκδοθείς άρτίως υπό του Έρβρικού Βίγμαν περιέχει 94 ύπαρχούσας γεωγραφικας έταιρίας, διανεμομένας εις 20 κράτη και 85 πόλεις. Εις ταϋτας δέον ακόμη να προστεθώσι και

54 ύποκαταστάματα των έταιριών τούτων εν 50 πόλεσι. Έμπορευογραφικαι έταιρία ύπάρχουσιν εν συνόλω δέκα τόν αριθμόν. “Ως πρός τόν αριθμόν των τοιοϋτων σωματαίων ή Γαλλία κατέχει την πρωτίστην θέσιν, ως αριθμούσα 28, έτα ή Γερμανία έχουσα 24 τοιαύτας έταιρίας. Κατόπιν έπονται ή Ιταλία και ή Έλβετία εκάστη άνα 6 έχουσα, έτα ή Με-

γάλη Βρετανία 5, ή βιοσοική Αυτοκρατορία τέσσαρας, ή Βρασιλια τρεις, ή Αυστροουγγαρία, αι Ηνωμένα Πολιτεία, το Βέλγιον, ή Ολλανδία, ή Πορτογαλλία, ή Ισπανία και ή Αργεντινή Δημοκρατία άνα δύο και τέλος ή Δανία, ή Σουηδία, ή Ιαπωνία, ή Ρουμανία, ή Αίγυπτος και το Μεξικόν άνα μίαν γεωγραφικην έταιρίαν. Ο ολικός αριθμός των μελών των 94 τούτων γεωγραφικών έταιριών συμπεσοϋται εις 48,000, τα δε έσοδα αυτών έτησίως εις 1,900,000 φράγκων εν συνόλω, εις ά δέον ακόμη να προστεθώσιν έως 600,000 φράγκων εις προσέτους χορηγίας από μέρους τών οικείων κρατών. Έξ όλων τούτων των έταιριών κλουσιώταται εινε ή βασιλική γεωγραφική έταιρία του Λονδίνου, ή αυτοκρατορική της Πετρούπολεως και ή Αφρικανική έταιρία του Βερολίνου.

Εις δημοτικούς φόρους έκαστον άτομον πληρώνει εν Παρισίοις 152 φράγκα, εν Φραγκούρη 102 φράγκ., εν Χριστιανία 78 φράγκ., εν Βιέννη 65 φράγκ., εν Βουδαπέστη 46 φράγκ., εν Βερολίνω 44 φράγκ., εν Πετρούπολει 19 φράγκ. Τα χρέη της πόλεως των Παρισίων διανεμόμενα κατά κεφαλήν συμπεσοϋνται δι' έκαστον τών κατοίκων εις 1005 φρ., τα της Φλωρεντίας άνερχονται δι' έκαστον άτομον εις 983, τα της Φραγκούρης 287, τα της Βιέννης εις 209 φράγκα. Μεταξύ 200 και 100 φράγκων κυμαίνονται τα εις έκαστον τών κατοίκων άναλογόντα χρέη των πόλεων Βερολίνου, Μονάχου, Κοπενχάγης, Στοκχόλμης, Λειψίας, Κολωνίας, Τεργέστης, Στουτγάρδης και Χριστιανίας. Αια την Πετρούπολιν τα χρέη περιορίζονται εις 11 μόνον φράγκα κατά κεφαλήν, κατ' αυτής Βαρσοβίας μάλιστα μόνον εις 7 φράγκα περίπου.

Καδ' ήν όμως εποχήν πλέον ένδιαφέρον άνάπτύσσεται παρ' ήμιν δια τοϋς συμμοϋς των τορπιλλοβόλων ή των ένδυμασιών, δεν μοι επιτρέπεται βεβαίως ή περι τούτων πολυπραγμοσύνη, άρκούσης άλλως τε της ένταϋθα σιωπηλής ένδς ύποδείγματος παραδέσεως, μετ' ής διατελώ

ΜΑΤΑΙΟΥΤΗΣ ΠΕΡΙΕΡΓΟΥ.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ.

Κατά τὰς δύο τελευταίας δεκαετηρίδας πολλές τῶν μικρῶν ματαίας καὶ ἐπιβλαβεῖς διαχύσεις ὡς καὶ τῶν ἐφήβων ἀκαίρᾳ τινα ἀθύρματα ἀντικατέστησεν ἡ εὐγενὴς πρὸς συλλογὴν γραμματοσήμων ἀμιλλα. Λίαν ταχέως μετεδόθη ἐξ Ἑβρώπης, ἔπου κατὰ πρῶτον ἐπίσης πυρετωδῶς ἀφωσιώθησαν οἱ νέοι, καὶ εἰς ἡμᾶς τὸ πρᾶγμα, ἡ δὲ στατιστικὴ εὐφήμεως μνημονεύει καὶ τοῦ παρ' ἡμῖν ζήλου πρὸς πλουτισμὸν τοιούτων συλλογῶν. Ἐντεῦθεν δ' ἀντικαταστήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὰ κακοζήλω μεσαιωνικὰ προβλήματα καὶ τοὺς γρίφους διὰ τῆς ἱστορίας τῶν γραμματοσήμων, ἀρχόμενοι μὲν ἀπὸ τῶν προσεχῶν φυλαδίων τῆς συστηματικῆς καὶ ἀπλῆς αὐτῆς ἐκδόσεως, προστιθέντες δ' ἐκάστοτε διάφορα περίεργα ταχυδρομικὰ καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι διδακτικὸν σχετίζεται πρὸς τὰ γραμματόσημα.

Οἱ ξένοι, καὶ πρὸ πάντων οἱ Γερμανοὶ κατέστησαν τὴν συλλογὴν τῶν γραμματοσήμων ἐπικερδέστατον εἶδος βιομηχανικῆς δραστηριότητος, ἐπειδὴ δὲ αἱ τοπογραφικαὶ καὶ χρωμολιθογραφικαὶ ἐκδόσεις ἀφθονοῦσι πρὸ πάντων ἐνταῦθα, ἡ Λεωφία εἶνε τὸ κέντρον τῆς ἐμπορικῆς τῶν γραμματοσήμων συναλλαγῆς, ἡ τοῦλάχιστον τὸ χρηματιστήριον, κατὰ τοὺς χρησμοὺς τοῦ ὁποῦ αἱ ἀπίστευτοι αὐταὶ συναλλαγαὶ ρυθμίζονται ὑπὸ τῶν πραγματοποιησάντων. Λευκώματα, σκανδαλώδεις ἀναπαραγωγαί, ἐρμηγείαι, περιοδικὰ, ἰδιαίτερα φιλολογία ἀποτελοῦσιν ἐνταῦθα ὀλόκληρον τμήμα τῆς βιβλιογραφίας καὶ ἀπασχολοῦσι λεγεῶνας διδακτῶν καὶ χιλιάδας ἐργατῶν.

Ἐθιόλωσ δ' ἐξηγεῖται ἡ καταπληκτικὴ αὐτῆ ποσότης τῆς ἐργασίας, ἥτις δοῦναι τοὺς διδάκτορας καὶ τρέφει τοὺς ἐργάτας, ἀφοῦ ἐκάστη ἐδαφικὴ τοῦ πλανήτου μας μεταβολὴ καὶ πᾶσα νέα χωρογραφικὴ καὶ πολιτικὴ μεταρρυθμίσις ὡς ἀμεσον ἀποτέλεσμα ἔχει τὴν παραγωγὴν νέου εἶδους γραμματοσήμων. Τὸ πρᾶγμα δὲν ἀγνοοῦσι καὶ τὰ παιδία ἀκόμη, ἔσα μάλιστα ἠτύχησαν ἢ ἀποκτήσωσι Λευκώμα γραμματοσήμων.

Φρόνιμος λ. χ. οἰκογενειάρχης καὶ σεβαστὸς πατὴρ ἀναγινώσκει πρὸς τὸν μικρὸν τοῦ υἱὸν τὴν τυχοῦσαν ἐφημερίδα, καὶ τοῦτο μόνον διὰ νὰ δεῖξῃ πρὸς αὐτὸν πῶς πρέπει νὰ

σταματᾷ ὀλίγον εἰς τὰς ὑποστιγμαῖς, περισσότερον εἰς τὰς ἀνω τελείας καὶ νὰ παίρῃ τὴν ἀναπνοὴν τοῦ εἰς τὰς τελείας, διότι εἶνε κίνδυνος νὰ πνιγῇ ποτε ὁ Νίκος, ἔταν βιάζεται ἀναγινώσκων. Ἐκ συμπτώσεως ἔτυχεν ἡ ἐφημερίδα νὰ λέγῃ:

„Ἐπὶ τέλους ἐτέθη ἡ Πολιτεία τοῦ Κόγκου, κατὰ κοινήν τῶν ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων συμφωνίαν, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ βασιλέως Αἰσπόλδου καὶ“

— „Οὐρράά!“ ξεφωνίζει τρεῖς ὁ Νίκος καὶ μὲ ἀνεκφραστον χαρὰν προσθέτει: „θάρουμε καινούργια πάλιν γραμματόσημα!“ Καὶ τρέχει νὰ ἐτοιμάσῃ εἰς τὸ Λευκώμα τοῦ τόπον διὰ τὰ γραμματόσημα τοῦ Κόγκου καὶ μένει ἀκαρπὸν τὸ διακοπὴν περὶ ἀπαγγελίας μάθημα τοῦ πατρὸς του.

Καὶ τῶν ὄντι, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἤρχισαν νὰ κυκλοφορῶσι τὰ νέα γραμματόσημα τοῦ Κόγκου, τεσσαρῶν δια-

φῶρον χρωμάτων καὶ τιμῶν (ἦτοι 5, 10, 25 καὶ 50 ἑκατοστ. τοῦ φρ., πρασίνου, ἐρυθρ., κων., βαθῆος κινρ.), ὅμοια δὲ μέχρι παραποιήσεως πρὸς τὴν παρατεθειμένην εἰκόνα μας. Ἡ νέα αὕτη σειρά τῶν γραμματοσήμων θεωρεῖται προσωρινῶς ὡς καὶ τὸ Ἐπιστολικὸν δελτάριον (Carte postale. Union postale universelle. Etat independant du Congo), ταχύτατα δὲ δ' ἀντικατασταθῆ ὑπὸ ἄλλης πρωτοτυπωτέρας καὶ πιθανῶς πλουσιωτέρας.

Τὰ κάλλιστα τῶν Λευκωμάτων καὶ τὰ τελειότατα ἐκδίδονται ἐνταῦθα παρὰ τοῖς Ἀδελφοῖς Senf, ὧν τὴν διδακτικὴν περιγραφὴν θὰ παραδῶμεν προσεχῶς.

ΑΝΔΡΙΚΟΙ ΣΥΡΜΟΙ.

Ποδήλατον διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ. — κ. Δ. Ε. εἰς Κόστανατζπολιν. Διὰ τοῦς ἐν τῇ Ἰμετέρᾳ πόλει κ. κ. Συνδρομητῆς μας δὲν εἶνε πλέον ζήτημα ἡ αἰτία τῆς βραδείτητος. Οἱ συντελέσαντες πρὸς τοῦτο, ἐρωτῶμενοι δὲν δ' ἀρνήθησι τὴν ἐνοχὴν των. Πρὸς ἡμᾶς τοῦλάχιστον ὁμολογοῦσιν αὐτὸ καὶ ὕπερολογοῦντες. — κ. Π. Σ. εἰς Μεσσηνίαν, Crédit Lyonnais εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Regus. — κ. Ι. Κ. Τσ. εἰς Καβάλλαν, κ. Ι. Π. Τσ. εἰς Τραπεζοῦντα. Ἐνεγράφησαν κατὰ τοὺς νέους ἄρους. Ἐδχαριστοῦμεν. — κ. Π. Α. εἰς Πρίγκυπον. Ὅταν παραδώσῃτε δέκα φράγκα εἰς τὸ ἐν Γαλατῇ Γερμανικὸν ταχυδρομείον. Ἄλλος ἄρος δὲν ὑπάρχει. — κ. Φ. Α. Σ. εἰς Σμύρνην. Ἐγράφημεν καὶ θὰ γείνη κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν Σας. — κ. Γ. Α. Μ. εἰς Σῶρον. Ἐδχαριστοῦμεν διὰ τὴν φιλικὴν φροντίδα. — κ. Π. Σ. εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Τὸ ἀντίτιμον ἐλήφθη. Ἡ σημείωσις λείπει. — κ. Α. Κ. εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἐλήφθησαν. Ἐδχαριστοῦμεν. Ἡ ἄλλη παραγγελία ἐλήφθη ὑπὸ σημείωσιν. — κ. Σ. Δ. Ζ. εἰς Ἀθήνας. Ἐπὶ τέλους περιήλθον εἰς χεῖράς μας. Τώρα μὴ ἀνησυχεῖτε. — κ. Χ. εἰς Πάτρας. Πολὺ ἀργὰ καὶ ἥμιστα εὐσχήμως εἴρετε τὴν πρόφασιν. Μῆς ὀφείλετε καὶ θὰ μῆς ὀφείλετε φράγκα χρυσᾷ εἰκόσιν (ἀριθμὸς 20!). — κ. Γ. Ε. εἰς Λοῦδίνον. Οἱ Γερμανοὶ ἐκφράζουσι τὸ πρᾶγμα εἰκονικῶτα διὰ τῆς λέξ. Anspielung· ἡ ἀλήθεια εἶνε ἡμῶς ὅτι εἰς μεταφραστικοὺς ὑπερδραματισμοὺς, κατὰ μῆνα μάλιστα Φεβρουάριον, ὑπερτιμῶνται πολλάκις τὰ πλακούντια. — κ. Ι. Κ. εἰς Κίον. Διὰ τὰ περικαλύμματα, ἀπὸ πολλοῦ ἐξεργαζόμενα, ἴδετε ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῆς Βιβλιοθήκης. — κ. Γ. Α. εἰς Ἀθήνας. Διαχειμάζει ἐκεῖ χάριν τῆς γερμανικῆς προφορᾶς, τελείας ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ. — κ. Μ. Οἶκ. εἰς Ἀγγίλιον. Ἐλήφθησαν. Ἐδχαριστοῦμεν γράφομεν ἀργότερα. — κ. κ. Ἀδ. Στ., Α. Α. Π. εἰς Σουλινᾶν. Ἐλήφθησαν ἐγκρίτως. Ἐδχαριστοῦμεν. — κ. Β. Β. εἰς Ἀδριανούπολιν. Δὲν δυνάμεθα δυστυχῶς. Ἡ προπληρωμὴ ἰσχύει κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα. — κ. Ο. Π. εἰς Βατοῦμ. Πρὸς τὴν κ. Β. Χ. θὰ διευδύνομεν ὡς λέγετε. — κ. Ν. Β. εἰς Βαλτζήκ. Εἰς τὸ ἐξώφυλλον ἀναγράφονται δισὶ οἱ τρόποι λεπτομερῶς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Ἡ εἰκοσιπενταετηρὶς τοῦ Γουλιέλμου Α', ὑπὸ Ἀριστείδου Ν. Ρούκη. — Κατὰ τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα, ὑπὸ Μιχαὴλ Μηταράκη. — Ἡ δυστυχισμένη, κατὰ τὸν Ἰβάν Τουργένιεφ. — Βιβλιοθήκη. — Ἀνέκδοτα. — Κάθισμα ραπτομηχανῆς, μετὰ εἰκόνας (σελ. 12). — Πιννακάδνη, ἦτοι ἐρμηγείαι τῶν εἰκόνων. — Ἐπιστολαὶ ἐξ Ἑσπερίας. — Ὁ μυσελλημισμὸς τοῦ γερμανικοῦ τύπου. — Τάγμα Ἰουδαίων πολεμιστῶν. — Ἡ ἐν Ἑβρώτῃ ἐλευθεροτυπία. — Δημοσιὰ ὑγεία ἐν Ἰταλίᾳ. — Γεωγραφικαὶ ἐπαρτίαι ἐν Ἑβρώτῃ. — Δημοτικὸν φόρον τῶν μεγαλοπόλεων. Συρμικὴ εἰκὼν (σελ. 15). — Γραμματόσημα μετὰ τριῶν εἰκόνων. — Ἀνδρικοὶ συρμοὶ (εἰκὼν σελ. 12). — Μικρὰ Ἀλληλογραφία. ΠΙΝΑΚΟΦΗΚΗ. Ὁ Βασιλεὺς μας (σελ. 1). — Τὸ παραμῦθον, ἀλληγορικὴ προσωποποίησις τῆς ἰδέας τοῦ μύθου, κατὰ τὸν Μποδερχάουζεν (σελ. 4-5). — Σε! σε! Ν' ἀκούσωμε τὸ τηλεγράφημα, κατὰ τὸν Ε. Μάξ (σελ. 8). — Ρωμιαὶ προσφέρουσα γαμηλιὰν ὑστίαν, κατὰ τὸν F. Schneider (σελ. 9). — Αἱ ἀγγελικαὶ κεφαλαὶ τοῦ Ραφαήλ (σελ. 12). — Ματαῦτης, εἰκὼν τῆς προηγουμένης Βικτωρίας (σελ. 13).

Ἐκδότης Π. Α. ΖΥΓΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hornmann, ἐν Λειψίᾳ. — Χάρτης ἐν τῆς Neue Papiermanufaktur, ἐν Στρασβούργῳ. — Μελάνη Frey & Seuing, ἐν Λειψίᾳ.